

MARÇ 2007

Esquerra Nacional⁷⁷

ESQUERRA

Esquerra,
a punt per fer història a les Illes

Maria Josep Ferrà

ESQUERRA

Binissalem, 1983
Militant d'Esquerra–Binissalem des de 2006
Secretària de la Dona d'Esquerra–Binissalem

REDACCIÓ

Ets militant d'Esquerra i membre del grup ecologista Gadma. Has participat en les accions i manifestacions per reclamar el dret de pas per la zona que ocupa la piscina de Pedro J. Ramírez. Com valors la situació després de dos anys de mobilitzacions?

Totes aquestes accions han servit per socialitzar que hi ha persones que gaudeixen de privilegis pel fet de ser qui són, i per desemmascarar un PP de les Illes Balears que fa el que sigui per aconseguir els poders fàctics de Madrid. Han estat moltes portades i molta tinta als mitjans de Mallorca que han posicionat molta gent a favor d'aquesta causa, fins i tot molts que ni tan sols són progressistes.

Quines accions duu a terme Gadma a part de les accions reivindicatives?

Gadma impulsa campanyes de conscienciació a les escoles i jornades de neteja de torrents i camins, entre moltes altres activitats. Durant aquests darrers temps ens hem vist obligats a reivindicar drets que als mallorquins i mallorquines se'ns qüestionen, com és el cas de l'obertura dels camins públics i del dret a pas.

És important el territori en la cursa política en aquestes eleccions?

A una illa és importantíssim el territori, és un espai limitat. Sense territori no hi ha nació. I les polítiques del PP van en la direcció de desestructurar-nos tant territorialment com nacionalment.

Quins creus que són els principals entrebancs per a la reunificació dels nostres territoris?

Ni el Principat està tan bé ni les Illes Balears i el País Valencià tan malament. El que està clar és que junts la nostra llengua és més forta, i evidentment, la nostra economia. El problema el tenim nosaltres mateixos, és una qüestió d'autoconfiança. De vegades el Principat té massa por de no cometre cap ingerència en uns territoris que ja no sap com catalogar, i en canvi es comportà durant tot el pujolisme d'una manera paternalista molt més nociva. Cal més coneixement, valentia i, sí, per què no, ingerència.

Però, des de les Illes Balears no es veu el País Valencià nacionalment molt feble?

No ho veig així. Els únics mitjans de comunicació privats d'abast nacional complet són impulsats per valencians, com és el cas de *Vilaweb* i *El Temps*. A veure quan a algú del Principat o de les Illes Balears se li acudirà fer un mitjà de comunicació tan autocentrat com aquests. A vegades ens miram massa la guixa i hauríem de mirar més vora nostre per tal d'aconseguir entendre que només junts guanyarem.

Per què creus que Esquerra és l'opció més vàlida per a les Illes Balears?

Perquè Esquerra és l'única formació d'esquerres i d'abast nacional complet dels Països Catalans. I per això mateix és la força més útil per arribar a la darrera estació. Cap a la sobirania plena.

Sol·licituds d'afiliació

Durant el desembre es van rebre a la Secretaria d'Organització i Finances nacional 57 sol·licituds d'afiliació a Esquerra. L'any 2006 hem tingut 1176 altes.

Esquerra constitueix noves seccions locals i inaugura nous casals

ESQUERRA

↑ Casal Rovira i Virgili

ESQUERRA

↑ Esquerra–Alcúdia

ESQUERRA

↑ Esquerra–Ontinyent

La secció local d'Ontinyent es va constituir el passat mes d'octubre amb la presència del secretari d'Organització d'Esquerra–País Valencià, Jordi Vayà. A més d'Ontinyent, la primera secció local a la comarca de la Vall d'Albaida, durant aquest període s'han creat noves seccions locals a Alcúdia, Vilanova del Camí, Olesa de Bonesvalls, Hostalets

de Pierola, Gualba, Fornells de la Selva, Ribera de Sió, Benavent de Segrià, Móra la Nova, la Riera de Gaià i Cullera.

D'altra banda, en aquest període també s'han inaugurat nous casals al llarg dels Països Catalans. Els més destacats són la nova seu del Casal Foment de Reus i el Casal Rovira i Virgili de Tarragona.

Són suficients els mecanismes de control urbanístics en l'àmbit municipal?

Enquesta

Pere Pol

Regidor de Binissalem i número 2 de la coalició Esquerra+Independents de Binissalem

No, però poden ser-ho. Les llicències han de correspondre a una gerència municipal d'urbanisme, sense càrregues polítiques i controlada amb auditories externes desvinculades dels ajuntaments. D'altra banda, la llei de disciplina urbanística és un bon instrument, només fa falta aplicar-la.

Jaume Sansó

Batle de Vilafranca de Bonany i candidat per +Vilafranca

Els mecanismes no són suficients, en aquest moment tenim problemes clars de confusió competencial per poder organitzar mètodes de control. Necessitam que es redacti un estatut que defineixi d'una manera clara les competències de cada part per poder ser efectius.

Sebastià Gayà

Regidor de Manacor i candidat per la coalició PSM+Esquerra+Verds

Queda evidenciat que els mecanismes de control urbanístic que tenen els municipis no són suficients; això ho demostra el creixement desmesurat que ha sofert especialment Mallorca i la quantitat de batles del Partit Popular (17 en aquests moments) imputats durant aquesta legislatura.

Conxi Peña

Regidora de Son Servera, candidata per la coalició EU+Els Verds+Esquerra

La realitat urbanística als municipis ens demostra que no. Els batles fan i desfan, compleixen o no la normativa urbanística, i fins que la situació no és molt greu, com a Andratx, ningú no actua. Necessitam un òrgan supramunicipal que controli realment el compliment de la disciplina urbanística.

OPINIÓ

Joan Vicenç Lillo

Secretari de Medi Ambient d'Esquerra-Illes

Per estimar Andratx

N'Antoni Bonner va publicar l'any 1976 la primera edició a l'editorial Moll del llibre *Plantes de les Balears*. Al seu pròleg escrivia: «Però si, en el sentit que conèixer millor és estimar més i estimar és voler conservar, aquest llibret pogués fer alguna cosa, per petita que fos, per frenar la destrucció massiva del paisatge balear que tots hem presenciada en els darrers quinze anys, llavors em donaria per enterament satisfet». I efectivament, va fer molt per assolir l'objectiu a què fa referència. La lluita, però, continuà.

Ara, trenta anys després que aquelles línies fossin escrites, el Partit Popular governa amb majoria absoluta el Govern Balear i, com a exemple del que això significa, esborra del mapa el territori d'Andratx just abans de redactar el Pla d'Ordenació de Recursos Naturals (PORN) de la serra de Tramuntana, com a pas previ a la declaració d'aquesta serra com a espai natural protegit (ENP).

Per la seva banda, Jaume Font (PP), conseller de Medi Ambient del govern balear, blo-

queja les denúncies presentades pels seus propis agents forestals referents a delictes contra el medi ambient i ordenació del territori, entre d'altres el de Montport (Andratx): 26 blocs per a més de 126 habitatges, tot il·legal, en una àrea rural d'interès paisatgístic (ARIP), segona figura en importància de protecció urbanística.

Jaume Massot (PP), director general d'Urbanisme, és empresonat juntament amb el batle d'Andratx, Eugenio Hidalgo Garcés, també del PP, per diversos i variats delictes contra el medi ambient i ordenació del territori. Però a més a més, anys abans, la que fou batlessa d'Andratx, Margalida Moner, curiosament també del Partit Popular i, en l'actualitat, consellera d'Agricultura del govern balear, autoritzà de manera il·legal la construcció d'un restaurant al germà d'Eugenio Hidalgo Garcés, Carlos Hidalgo Garcés, en una zona de màxima protecció urbanística, àrea natural d'especial interès (ANEI), pocs dies després que, qui aleshores ministre espanyol de Medi Ambi-

ent, Jaume Matas (PP), deixàs aquests mateixos terrenys, a poc menys de dos-cents metres, fora de la compra dels que havien de servir de Centre d'Interpretació de Can Fasser. Es van tramitar i autoritzar només en dos dies, segurament abans de ser registrades, dues llicències d'obres del sogre de l'actual consellera d'Ordenació del Territori, Mabel Cabrer (PP).

En relació amb aquestes trames que tants greuges estan ocasionant als ciutadans de les Illes Balears i Pitiüses, al territori i a les institucions democràtiques, Esquerra condemna profundament tots els actors vinculats al cas Andratx i la corrupció política del Partit Popular, per higiene democràtica, per vigilar que es restableixin i restaurin en el seu anterior estat els paisatges destruïts, a més de les raons perquè volem frenar per sempre la destrucció del medi natural. La posició clara i ferma de l'esquerra independentista en aquest assumpte és una mostra de respecte al territori. Així de senzill: per estimar Andratx.

A les penes, puyalades

Manuel Puyal

Esquerra Nacional 77

Director Uriel Bertran **Cap de Redacció** Pol Pagès **Redacció** Josep-Maria Alcoberro, Iolanda Llambrich, Bruna Ferrer, Anna Martínez, Àngel Ramos, Maties Ramos, Jordi Solé **Documentació** Natàlia Lara **Col·laboradors d'aquest número** Joan Llodrà **Agraïments** Miquel Carrillo, Dani Duch, Josep Ginjaume **Agraïment Especial** Ferran Civit **Disseny Original** Jordi Vinyets **Disseny** Glòria Comellas **Correcció Lingüística** Núria Florit **Redacció** Esquerra-Secretaria d'Imatge i Comunicació Calàbria, 166 08015 Barcelona Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22 **Subscripcions** Júlia Rubio Telèfon 93 453 60 05 Correu electrònic redaccio@esquerra.org **Edita** Fundació Josep Irla **Dipòsit Legal** B-3690-1998 **Impressió** Imprintsa

FINALMENT S'HA ENLLESTIT UN PACTE CABDAL PEL FUTUR POLÍTIC DE LES ILLES

Esquerra suma i s'integra al Bloc per Mallorca

Esquerra té pràcticament assegurada la presència institucional al Consell de Mallorca per primera vegada a la història.

↑ Joan Lladó en roda de premsa per rebutjar el tracte de favor de Pedro J. Ramírez per part del PP.

↑ Cathy Sweeney, candidata independent a la llista del Bloc per Mallorca a la batlia de Palma, a proposta d'Esquerra.

REDACCIÓ

Des del Congrés d'Esquerra-Illes d'octubre de 2004 fins ara, Esquerra es presenta a aquestes eleccions autonòmiques, dins de la coalició Bloc per Mallorca amb el PSM, Esquerra Unida i Els Verds. Les negociacions amb aquests partits han passat per moments més alts i més baixos, però en aquest moment el procés ha donat els fruits que tothom esperava: la unió dels partits d'esquerres de Mallorca, la possibilitat de presentar una alternativa al bipartidisme i l'esperança d'afavorir un canvi a les Balears. Un canvi que les Illes necessiten per desfer el camí de negació de la identitat, de consum desmesurat de territori i de retrocés democràtic traçat pel PP illenc.

Esquerra-Illes, al Congrés d'octubre de 2004, aprovà prioritzar pactes amb el PSM, per aconseguir enfortir l'espai de l'esquerra nacional. El PSM, però, refusà l'acord bilateral. Aquesta situació canvià sensiblement quan el PSM efectuà una proposta més àmplia que s'obria a Esquerra, Esquerra Unida i als Verds. Esquerra realitzà una assemblea a Sineu, el juliol de 2006, que instà el partit a entrar a les negociaci-

ons del possible Bloc. Des del principi el PSM decidí prioritzar els acords amb Esquerra Unida-Els Verds, fet que els costà l'escissió d'una part de la seva militància, que més endavant fundà una nova força política: Entesa per Mallorca. A l'origen del naixement del Bloc, les desavinences i els acords previs entre PSM i EU-EV conduïren a presentar públicament el Bloc, sense Esquerra. Així tot, les converses continuaren, però el fet que el Bloc no garantís a Esquerra la representació juntament amb l'escissió d'Entesa, reduïa el pes del sobiranisme. Per això a l'assemblea d'Esquerra celebrada a Palma l'octubre de 2007 es decidí rebutjar les condicions del Bloc, però no trencar del tot les converses, i s'aprovà ampliar-les a altres forces sobiranistes, com el nou partit anomenat Entesa per Mallorca. Tots dos partits repenguérem, més endavant, contactes, sobretot amb el PSM. És en aquest moment que Esquerra escull els seus candidats, Bernat Joan i Joan Lladó, com a caps de llista al Parlament i al Consell de Mallorca, respectivament. Tots dos són presentats en acte públic el 29 de desembre de 2006 a l'audito-

ri de Can Domenge de Palma, davant més de 300 persones. Entesa, per part seva, desisteix finalment de presentar-se a les eleccions autonòmiques, sense que això trenqui les complicitats amb Esquerra. Paral·lelament, el Bloc accepta la incorporació d'Esquerra amb més pes específic.

Durant aquest procés la societat civil ha reclamat amb contundència la unió de totes aquestes forces, i ha rebutjat qualsevol pacte que no les inclogués totes. Així, s'ha vist clar que el Bloc no era tal sense Esquerra. Per a Esquerra l'acord significa, més enllà de fer present l'independentisme a les institucions, un principi d'unió entre els sobiranistes i la possibilitat de fer més real un futur govern de progrés; tot plegat una fita històrica per als Països Catalans.

No podem defugir que ha estat un procés molt llarg per a totes les formacions polítiques que participen al Bloc per Mallorca. Segons la portaveu d'Esquerra-Illes, Margalida Seguí, després d'arribar a l'acord «ens uneix un tram de camí fins a l'objectiu final, i també el fet de tenir ideals semblants, encara que no coincideixin en alguns punts. Al-

gunes diferències provoquen la fragmentació dels partits d'esquerres i també dels sobiranistes. Però les coincidències impulsen a fer l'esforç de deixar de costat les nostres diferències i unir les nostres forces per lluitar per allò que tots

volem, mentre això no impliqui fer renúncies inassumibles ni abandonar els nostres propis projectes». Segons Seguí «afrontam amb il·lusió aquest projecte. De ben segur que el pròxim 27 de maig donarem una gran alegria als illencs».

↑ Lladó durant el míting de presentació de candidats.

EIVISSA SERÀ PROTAGONISTA DEL CANVI

Esquerra participa en la unió de les forces progressistes dins la coalició Eivissa pel Canvi

Esquerra participarà a la coalició Eivissa pel Canvi juntament amb altres organitzacions polítiques d'esquerres, ecologistes i nacionalistes, i s'assegura, pràcticament, representació parlamentària amb la candidata Esperança Marí.

REDACCIÓ

Eivissa ha viscut una legislatura d'autèntica emergència política. Després d'un breu parèntesi de quatre anys en què el Consell d'Eivissa i Formentera va ser governat pel Pacte Progressista, amb Pilar Costa al capdavant com a presidenta, la victòria del Partit Popular va desfermar totes les alarmes, i no sense raó: en aquests últims dos anys s'ha desplegat un pla de carreteres que ha modificat les vies eivissenques de tal manera que tota l'esquerra ho ha trobat desproporcionat. S'han bastit autèntiques autopistes per a trajectes de sis i quinze quilòmetres respectivament, s'han multiplicat les rotondes i s'han bastit túnels fora mida.

Tot plegat ha servit per hipotecar les arques del Consell per devers tres dècades i per contribuir que unes determinades empreses —vinculades a l'oligarquia local eivissenca i mallorquina, però sobretot a grups externs de les Illes Balears vinculats al Partit Popular estatal— en treguin uns beneficis també desproporcionats.

Del moviment d'oposició a les autovies en va sorgir un grup d'independents, més o menys organitzat, que va confluïr amb altres segments de la societat civil que treballen, bàsicament, entorn de la defensa del medi ambient. Amb la Plataforma Antiautopista, els grups ecologistes GEN-GOB, Amics de la Terra i l'associació més important en defensa de la llengua i la cultura pròpies d'Eivissa (Institut d'Estudis Eivissencs, o, també de l'Associació 8 d'Agost), es va organitzar un moviment social

que acabà adoptant el rètol d'ExC. Eivissa pel Canvi implica, fonamentalment, que l'illa viu una situació d'emergència i que, de manera urgent, cal un canvi polític. Paral·lelament a l'organització cívica, Eivissa pel Canvi ha rebut suport de tres forces polítiques progressistes que ja varen confluïr a la candidatura de Progressistes per les Illes Balears de l'any 2004 entre Esquerra, EU i ENE.

Mentrestant, durant la gestació d'ExC el Partit Socialista vivia una crisi profunda. L'estiu passat, aprofitant les vacances d'una part important dels seus dirigents, l'aleshores secretari general de la Federació Socialista Pitiüsa, Roque López, membre del sector més contrari a un pacte entre les diferents forces progressistes, va convocar una assemblea general insular per decidir que el PSOE aniria en solitari a les pròximes autonòmiques i municipals. Desfer l'errada (ben pensada i meditada) del sector antipacte ha dut a Antich i a la resta de dirigents socialistes de les Balears prop de mig any. Actualment, la FSP-PSOE és regida per una gestora que presideix Marià Torres. Aquesta gestora ha fet possible que es consolidés el pacte entre les diferents forces progressistes.

Esquerra pot assolir per a l'illa d'Eivissa representació al Parlament de les Illes Balears

Un cop consolidada l'opció d'ExC, es va dur a terme un experiment inèdit en aquesta classe d'organitzacions: unes eleccions primàries que involucraren els independents i

els tres partits que hi donen suport (Esquerra, EU i ENE). Les dues persones més votades varen ser Albert Prats (independent, líder del moviment antiautopista, del tot nou dins l'esfera política) i Marian Suárez (EU, amb més vots que el coordinador d'aquesta formació a les Pitiüses). Varen votar més de dues-centes persones, dels sis-cents inscrits a ExC.

Així mateix, quan els socialistes varen decidir, revocant l'antiga decisió de concórrer en solitari a les eleccions autonòmiques i municipals, que ho farien amb la resta de forces progressistes, es va convocar una assemblea general d'ExC per tal de decidir quina postura prenfem. En l'assemblea hi varen participar devers dues-centes persones, amb un debat ric, apassionat i interessant.

La posició d'Esquerra, presa prèviament en l'assemblea de militants d'Eivissa, era favorable a la unió de totes les forces progressistes en una àmplia coalició electoral. I aquesta va ser la postura que va guanyar en l'assemblea d'ExC: setanta per cent dels vots varen ser-hi favorables, mentre que una mica menys del trenta per cent eren contraris.

De resultes de tot plegat, ExC comptarà amb dos candidats entre els sis primers del Consell d'Eivissa: Albert Prats, número tres de la llista, i Margalida Torres, tècnica de Normalització Lingüística de l'Ajuntament d'Eivissa, també independent, que ocuparà la sisena posició; i dues candidates entre els sis primers llocs de la llista al Parlament de les Illes Balears: Marian Suárez (EU) i Esperança

Marí, d'Esquerra, que varen ser les dues dones més votades a les primàries d'ExC.

Per primera vegada, doncs, es presenta l'oportunitat que Esquerra tregui representació al Parlament de les Illes Balears (pensem que a les últimes eleccions el PP va treure set diputats i el Pacte cinc, i a les anteriors PP i Pacte en varen treure sis per hom). L'acord d'Eivissa ha estat fet des de

la urgència, amb la necessitat imperiosa, sentida així per amplis sectors de la societat eivissenca, de desbancar el PP de les principals institucions pitiüses, i amb la necessitat ben clara de canviar el govern de les Illes Balears. És ben probable que, al cap i a la fi, quin sigui el govern de les Balears depengui del resultat electoral d'Eivissa i de Formentera.

↑ Logotip de la coalició Eivissa pel Canvi.

↑ Esperança Marí serà amb tota probabilitat diputada d'Esquerra al Parlament balear.

FREDERIC ROIG

Joan Lladó

President d'Esquerra-Illes Balears i Pitiüses,
candidat d'Esquerra al Consell de Mallorca

«Esquerra serà present a les institucions balears»

PERFIL

Joan Lladó i Binimelis
Manacor, 1978

President d'Esquerra-Illes Balears i Pitiüses.

Diplomat en Realització Audiovisual i cursà estudis d'Història de l'Art a la UIB. Ha realitzat diferents treballs en aquest camp, entre els darrers es troben el documental *Tanqueu pinya* o la direcció artística del llargmetratge històric *Blocao*. Ha treballat com a col·laborador d'*Última Hora* i del *Diari de Balears* a l'especial i a la revista mensual *Eco de Llevant*.

En el món associatiu fou un dels fundadors i promotors de la colla castellera Al·lots de Llevant. També ha participat en la creació del setmanari d'informació comarcal de Manacor *Cent per Cent*.

Milita a Esquerra des de l'any 1996. Ha estat el portaveu del partit a Manacor d'ençà l'any 1999 i el candidat a la batllia a les municipals del 2003. El 2002 és escollit president de la Federació d'Esquerra a les Illes Balears i Pitiüses.

REDACCIÓ

Esquerra optà per presentar els seus màxims actius per representar el partit a les eleccions autonòmiques i insulars de Mallorca, Bernat Joan i Joan Lladó. Després de les negociacions per tal de formar part del Bloc per Mallorca és Lladó qui té gairebé assegurada la presència institucional al Consell de l'illa gran. Joan Lladó, que milita a Esquerra des de l'any 1996. Va ser escollit president de la Federació d'Esquerra a les Illes Balears i Pitiüses el desembre de 2002 i en les eleccions del març de 2004 va tancar la llista al Congrés per la coalició Progressistes per les Illes Balears. Durant aquest període de quatre anys el partit a les Illes Balears ha passat de 3 a 12 seccions locals i ha multiplicat per set el nombre d'afiliats.

El creixement d'Esquerra a les Balears d'aquests darrers anys ha estat espectacular. A quants municipis hi és present a hores d'ara i quantes llistes presentem aquestes eleccions?

Hem aconseguit en pocs anys passar de ser un partit testimonial a tenir un pes ben important dins l'escena política. L'any 2003 teníem tres seccions locals: Palma, Eivissa i Manacor. Avui en tenim dotze de constituïdes i presència d'Esquerra a més de vint-i-cinc municipis de les Balears. Podran votar ajuntaments d'Esquerra, ja si

gui en solitari o en coalició, més del vuitanta per cent dels electors de l'arxipèlag. Som conscients que els Països Catalans es construeixen des de la base, o sigui, des dels municipis. Per això celebrem que el salt que suposa passar de menys de cinc-centes llistes a set-centes inclogui una vuitantena de candidatures de fora del Principat. Vull destacar, per allò que té de simbòlic, que els independentistes presentem candidatura a dos llocs com Calvià, a Mallorca, i Benidorm, a la Marina Baixa. Això vol dir arribar al nostre Finisterre.

«En quatre anys hem passat de 3 a 12 seccions locals i hem multiplicat per 7 la nostra militància»

Quin hauria de ser el model de relació entre els territoris dels Països Catalans?

Aquell que permeti desenvolupar al màxim les nostres potencialitats i, no en tenim cap dubte, aquesta fórmula té el seu punt de partida amb la confluència i la unitat. Pujol i d'altres ens han dit sempre que cadascú havia de fer el seu camí i que al final ens trobaríem; jo crec que si no

hi ha interseccions, no hi ha trobada. Algú s'imagina un president del govern espanyol, d'esquerres si voleu, dient que Gibraltar i Espanya han de fer camins paral·lels i que algun dia es trobaran? O del president d'Irlanda respecte d'Irlanda del Nord? Fet i fet, Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià, entre ells, són els seus principals clients, quant a procedència i destinació de mercaderies. No és nou. L'economista reusenc Romà Perpinyà ja ho deia l'any 1932 en el sentit d'abandonar l'unilateralisme dels nostres territoris: «Mai no triomfarà qui es queda sol. És necessària la col·laboració per al progrés general». En aquest sentit Esquerra tindrà un paper ingent en la conformació del mapa polític, ja que entén la pròpia organització i àmbit polític des d'un punt de vista nacional complet, teixit des de la base i adequat al conjunt. A més, és imprescindible que sigui així, ja que els objectius polítics per al nostre progrés depenen molt sovint de superestructures en què Esquerra hi és present i a més amb força, i això es veu diàriament als mitjans de comunicació de masses. Esquerra ja no és transparent.

Quina relació té el partit amb les plataformes creades en defensa del territori?

Els moviments autogenerats per situacions específiques van a l'alça. S'ha vist amb les diferents plataformes sorgides, com les d'Eivissa en contra dels projectes d'autopistes i les de Mallorca, ara unides amb el nom de «Salvem Mallorca» i que han tingut una gran capacitat de mobilització a les diferents manifestacions que han convocat aquests darrers anys, com la darrera, aquest 17 de març. Crec que Esquerra ha de donar sortida a les demandes d'aquests col·lectius des del punt de vista polític, de la mateixa manera que ho han de fer les organitzacions clàssiques amb la seva repercussió dins la societat. Els partits també ens hem d'adaptar i tenir esment del que succeeix a fora per tal de poder canalitzar pels conductes polítics les necessitats existents. En aquest sentit, a Esquerra estam molt atents, i les relacions amb les plataformes en defensa del territori són molt estretes; hem presentat una quantitat considerable de proposicions i de preguntes tant al Congrés espanyol com al Parlament Europeu canalitzant les seves demandes i hem tingut alguns èxits, com impedir l'enfonsament de la fragata Balears a la Reserva Marina de lles Malgrats o l'anul·lació del conveni de carreteres que havia firmat el nostre Govern amb el govern espanyol d'Aznar uns dies abans de les eleccions del 14 de març. Ara estam a l'espera del nou conveni, però de moment el PSOE no ha estat clar amb el Segon Cinturó de Palma i les autopistes d'Eivissa. De fet, el PSOE ha votat amb el PP a Madrid en contra de les iniciatives presentades per Esquerra.

Quina presència té Esquerra als mitjans de comunicació de les Balears?

Pel que fa a premsa escrita, com a partit sobiranista, som amplificats amb distorsió pel mitjà de la dreta i alho-

↑ Joan Puigercós i Joan Lladó en una reunió de treball a les oficines del Congrés espanyol.

ra silenciats d'una manera maquiavèlica pel mitjà de l'esquerra oficial. Els mitjans que depenen d'empreses mallorquines ens tracten amb més normalitat i això és d'agrair. En general és necessari dir que Esquerra no passa desapercebuda, no tenim cap intenció de llepar-nos les ferides. A més, hi ha una via oberta amb Internet que ha permès el naixement dels primers mitjans nacionals i regionals amb visió de país.

«Els partits ens hem d'adaptar a les demandes de la societat civil i oferir-hi solucions»

Quina opinió teniu de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Balears?

El nou Estatut de les Balears és un document producte del pacte entre PP i PSOE, que han prioritzat en tot moment el fet d'evitar el conflicte amb l'Estat en detriment dels interessos de les Illes. Per a Esquerra hi havia

tres punts fonamentals, que eren de necessitat bàsica i condicions per votar afirmativament aquesta reforma: les competències en immigració, un nou model de finançament, amb el qual les Illes recaptassin els seus impostos, i l'equiparació del rang legal de la llengua catalana amb el de la castellana. Sense aquests elements la reforma de l'Estatut de les Balears és, a la pràctica, intrascendent. I després que el ministre Solbes rebutjés compensar la despesa ocasionada pel brusc creixement de població que hem viscut aquests darrers anys, la quantitat pactada, inclosa a l'Estatut, per compensar el dèficit històric, ha quedat curta perquè ens hem de tornar a endeutar per afrontar els nous reptes, com és la immigració.

Els socialistes ni tan sols es molestaren a fer sortir un membre de la Federació de les Balears a defensar el seu projecte d'Estatut. Com a mínim, els populars feren sortir Maria Salom. Són molt desvergonyits aquests del PP, encara que s'ha de dir que per a ells era senzill: no havien de situar cap to pall a l'Estatut ni qüestionar el text,

«Si surto escollit significarà que Esquerra tindrà representació supramunicipal més enllà de les comarques del Principat»

Ets el cap de llista d'Esquerra al Consell de Mallorca. Com afrontes aquest repte?

Primer de tot amb responsabilitat. Per allò que suposa la imminència de ser el primer representant electe d'Esquerra a una institució supramunicipal a les Illes Balears i la gran càrrega que això comporta. Serà un cop fort a les estructures de l'Estat que un partit que vol la reunificació i la independència de la nació catalana tenguí repre-

sentants de rang autonòmic més enllà de la Catalunya de les 41 comarques. En segon lloc, ho afronto amb la il·lusió necessària per poder fer, des del govern de Mallorca, polítiques a favor de tota la gent que, amb independència del seu origen, viu a l'illa de Mallorca. Vull el millor per a tots els mallorquins i mallorquines i estic convençut que des d'Esquerra, dins del paraigua del Bloc per Mallorca, ho podem oferir i fer-ho possible.

com fou el cas de l'Estatut del Principat, perquè el de les Balears ja l'havien retallat en origen.

En aquest context l'abstenció d'Esquerra, d'una banda, es plantejà com a respecte a la decisió d'un parlament autònom, i de l'altra, com a rebuig a un text que no recull les necessitats dels ciutadans de les Balears. El problema és al nostre Parlament. El que necessiten les Illes no és tan sols un canvi polític, sinó un canvi de partits polítics, ja que els dos partits estatals presents al Parlament són incapaços de defensar a Madrid els interessos dels ciutadans.

«L'estatut aprovat pel PP i el PSOE no té en compte les nostres demandes»

Quin ha estat el procés de negociació d'Esquerra per anar en coalició amb altres partits sobiranistes i d'esquerra de les Balears? Quines són les previsions, per tant, d'entrar a les institucions de les Illes?

A Mallorca, el procés ha estat llarg i complicat, però finalment hem aconseguit editar un pacte amb el Bloc per Mallorca, que agrupava prèviament el PSM, Esquerra Unida i Els Verds. Amb l'entrada d'Esquerra al Bloc, el sobiranisme progressista que es presentarà a les eleccions, ho farà unit. Aquest acord garanteix la representació de tots els partits que l'integren i Esquerra serà present al Consell de Mallorca, que, entre altres coses, és la institució que té les competències urbanístiques de l'illa. Tothom ha hagut de cedir; al Parlament hem renunciat a presentar Bernat Joan, i a Palma, el candidat d'Esquerra a la batllia, Ferran Taronç, passa a ocupar el setè lloc, encara que en representació d'Esquerra, al quart, hi anirà Cathy Sweeney, una candidata independent amb qui ens sentim molt còmodes, que té moltes possibilitats de sortir elegida. El Bloc per Mallorca és l'alternativa al bipartidisme i l'alternativa al govern del PP, un govern dolent per a Mallorca en tots els sentits: per a l'economia, per a la convivència solidària, per al territori i per a les bones pràctiques democràtiques.

A Eivissa, la coalició Eivissa pel Canvi havia vist la llum bastant abans; en aquest cas l'experiència dels partits que l'integren en pactes preelectorals ha estat determinant per aconseguir fer reeixir la coalició.

Més enllà de la nostra representació, l'independentisme té l'oportunitat de protagonitzar, juntament amb els nacionalistes, l'esquerra alternativa i l'ecologisme un canvi polític que apliqui un projecte seriós basat en el benestar de la gent que viu i treballa a les Illes Balears, independentment del seus llinatges o del seu lloc de naixement. A més creim que la presència d'Esquerra serà fonamental no només per a les Illes, sinó per al conjunt dels Països Catalans.

Breus

Esquerra s'entrega a la Marató de TV3

Com ja és tradició, la gent d'Esquerra va col·laborar entusiàsticament en la quinzena edició de la Marató de TV3, dedicada a la investigació de les malalties relacionades amb el dolor crònic. En la present edició, que va transcórrer el 17 de desembre, es van recaptar un total de 6.485.338 d'euros entre aportacions de particulars, associacions i empreses. A més, moltes seccions locals van organitzar actes de suport als seus municipis.

Esquerra ret homenatge al president Macià

El dia 25 de desembre Esquerra va fer una ofrena floral al president Macià davant del monument que l'Avi té dedicat a la plaça Catalunya. A l'acte, organitzat per la Federació de Barcelona, hi van intervenir el segon tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Portabella; el president de la Federació de Barcelona d'Esquerra, Oriol Amorós, i el regidor Ricard Martínez. En acabar, totes les persones assistents van entonar «Els Segadors».

La Fundació Josep Irla es reuneix amb la comunitat catalana de Veneçuela

Àngel Ramos, de la Fundació Josep Irla, va viatjar a Veneçuela al principi del mes de gener per visitar la comunitat catalana d'aquest territori. Durant l'estada al país caribeny va assistir a la junta del Centre Català de Caracas i, entre altres trobades, va reunir-se també amb l'alcalde de Chacao, Leopoldo López, i amb Bernardo Borges i Pedro Penso, assessors del viceministre de Relacions Exteriors per Europa.

Esquerra participa en les manifestacions de Madrid i Bilbao per rebutjar l'atemptat d'ETA i recuperar el diàleg

REDACCIÓ

Esquerra va participar el passat 13 de gener en les dues manifestacions que es van convocar a Madrid i Bilbao per rebutjar l'últim atemptat d'ETA a l'aeroport de Barajas i per reclamar que es recuperi la via del diàleg en el procés de pau al País Basc, per-

Política, Anna Simó, i el senador Miquel Bofill van participar en la manifestació que el govern basc va convocar l'endemà a Bilbao amb el lema «Exigim a ETA el final de la violència. Per la pau i el diàleg», que va sortir de la plaça del Sagrado Corazón de la capital de Biscaia.

actuacions de Marina Rossell i Raimon, i amb la lectura d'un manifest a càrrec de l'actriu Montserrat Carulla.

Per part d'Esquerra hi van participar la vicesecretària d'Acció Política i portaveu adjunta al Parlament, Anna Simó; el diputat al Congrés espanyol Joan Tardà, i el diputat al Par-

Anna Simó amb Begoña Errazti, d'Eusko Alkartasuna.

duda després del trencament de l'alto el foc. En concret, el portaveu de l'Entesa Catalana de Progrés al Senat espanyol i membre de l'Executiva Nacional d'Esquerra, Carles Bonet, va assistir a la concentració de Madrid, que va sortir de la plaça de Colón i que estava convocada pels sindicats UGT,

Esquerra, a la concentració de la plaça Sant Jaume
Una delegació d'Esquerra va participar en la concentració convocada a la plaça Sant Jaume el 28 de gener per demanar la pau i el diàleg al País Basc sota el lema «Sí al procés de pau. El diàleg és l'únic camí». L'acte, organitzat per

lament i portaveu nacional de les JERC, Pere Aragonès. En declaracions als mitjans, Tardà va declarar que només el diàleg solucionarà el conflicte, alhora que va donar suport al govern de Zapatero per haver assumit el repte de la negociació, es va solidaritzar amb l'esquerra abertzale i va evi-

Anna Simó, Pere Aragonès i Joan Tardà a la concentració de la Plaça Sant Jaume.

CCOO i la Federació Nacional d'Associacions d'Equatorians a l'Estat espanyol.

D'altra banda, la portaveu adjunta d'Esquerra al Parlament i vicesecretària d'Acció

un centenar d'entitats de la societat civil catalana, va tenir el suport d'un miler de persones i va comptar amb la presentació de la plataforma de dones basques Ahotsak, amb

denciar que res no es pot resoldre sense la intervenció de les institucions basques. Tardà també va lamentar l'absència de CiU i PSC a la concentració.

Bernat Joan participa en una simulació televisada de la independència de Flandes

RTBF

↑ Bernat Joan durant l'entrevista al canal públic való.

REDACCIÓ

El 13 de desembre un experiment de la cadena de televisió pública valona RTBF va provocar un gran rebombori entre la classe política i en tots els mitjans de comunicació de l'Estat belga. Passaven pocs minuts de les vuit

del vespre d'un dimecres qualsevol quan un especial informatiu irrompia de cop i volta a la graella televisiva amb un titular estrident: «El Parlament de Flandes ha proclamat la independència unilateralment i l'Estat belga, com a tal, deixa d'existir». Aquesta simula-

ció es va fer creïble perquè va comptar amb la complicitat del periodista estrella del canal, François de Brigode, i de diversos polítics, entre ells Bernat Joan, eurodiputat d'Esquerra, qui en declaracions exclusives al canal va donar la benvinguda al nou estat amb unes paraules en català i subtítolades en francès: «Espero que la independència de Flandes obri un procés que doni llibertat a altres nacions sense estat. Saludem amb entusiasme la independència de Flandes». Les reaccions sorgides davant la falsa notícia de la televisió valona van posar en relleu la tensió entre les dues grans comunitats del país, a més d'evidenciar les grans possibilitats de Flandes d'arribar a la independència.

Breus

JOSEP GINJAUME

Joan Ridao presenta el seu llibre *Les coalicions polítiques a Catalunya, 1980-2006*

Ridao va presentar, el 10 de gener de forma pública, la seva tesi doctoral a l'auditori del Palau de Generalitat en companyia de José Montilla, Pasqual Maragall i Jordi Matas, director de la tesi. L'obra dedica atenció especial al Pacte del Tinell i a la formació del govern tripartit presidit per Maragall. Ridao va defensar les coalicions polítiques pel fet que amplien la base social i la legitimitació de qualsevol govern.

Esquerra envia una delegació al Fòrum Social Mundial (FSM) de Nairobi

JORDI SOLÉ

↑ Els representants d'Esquerra al Fòrum Social Mundial.

REDACCIÓ

A través de la Fundació Josep Irla, Esquerra va participar en el Fòrum Social Mundial, que enguany se celebrava a Nairobi (Kènia) del 20 al 25 de gener. La delegació del partit, encapçalada per l'eurodiputat d'Esquerra, Bernat Joan, que conjuntament amb Pere Aragonès, diputat al Parlament i portaveu nacional de les JERC, van fer una xerrada amb el títol «Immigració: reptes per a les societats desenvolupades i les societats en desenvolupament» per fer tot un seguit d'aproximacions sobre els impactes culturals i socioeconòmics que plantegen els moviments migratoris tant a les societats receptores d'immigrants com a les societats emissores.

La delegació d'Esquerra estava formada per l'eurodiputat Bernat Joan; els assessors al Parlament Europeu, Jordi Solé i Marc Gafarot; el diputat Pere Aragonès; el director general de Cooperació i Acció Humanitària de la Generalitat, David Minoves; el director de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, Andreu Felip; la cap de premsa de l'ACCD, Anna Salvador; i la cap d'Administració d'Esquerra, Núria Cid.

Participació al XIII Encuentro del Foro de São Paulo a San Salvador

Durant els dies 11 i 16 de gener, Joan Tardà, diputat al Congrés espanyol, va assistir a El Salvador al fòrum que anualment celebren les organitzaci-

ons socials i partits polítics de l'esquerra sud-americana, centreamericana i caribenya, que aquest any organitzava el Frente Farabundo Martí de Liberación Nacional (FMLN). Entre els eixos prioritaris del debat hi havia el colonialisme, la ingerència imperialista i els acords de pau, propostes alternatives al neoliberalisme i desenvolupament econòmic i social, el crim organitzat, el narcotràfic, el terrorisme i la militarització i la relació entre les forces polítiques i socials i la solidaritat internacional. La trobada va permetre establir i intensificar les relacions polítiques amb diferents organitzacions del continent americà, a més d'exposar la realitat política catalana entre l'esquerra americana.

M'HAMED ABDELOUAHED

Laia Cañigueral viatja a la Cabília per conèixer la realitat nacional del poble amazic

Laia Cañigueral, diputada de les JERC al Congrés, i M'hamed Abdelouahed, militant amazic de la secció local de Barcelona Vella, van viatjar a la Cabília per conèixer de primera mà la realitat nacional del poble amazic i poder entrar en contacte amb diferents entitats de la societat civil i política. Durant el seu viatge van estar acompanyats en tot moment de Lounès Belkacem, president de Congrés Mundial Amazic.

MARINA LLANSANA

Marina Llansana participa en un programa per a joves polítics als EUA

La portaveu i diputada d'Esquerra al Parlament, Marina Llansana, va participar en un programa organitzat pel govern dels EUA per conèixer de primera mà el sistema polític nord-americà, les polítiques en diferents matèries, l'organització de les campanyes electorals i la influència dels lobbies, a través del contacte amb senadors, congressistes i organitzacions polítiques juvenils de diferents ciutats.

INICI D'UNA NOVA ETAPA DE COOPERACIÓ AMB EL GOVERN DE LA GENERALITAT

Simó implementarà noves propostes d'organització interna per rendibilitzar al màxim la feina de les sectorials

La vicesecretària general d'Acció Política presenta Miquel Carrillo com a coordinador de les secretaries tècniques per donar un millor impuls a les comissions sectorials.

BRUNA FERRER

El 5 de febrer es va celebrar la primera coordinadora de sectorials presidida per Anna Simó, la nova vicesecretària general d'Acció Política. Simó va aprofitar per presentar el nou coordinador de les secretaries tècniques, Miquel Carrillo, i per exposar les seves propostes d'organització interna. El punt clau de la reunió va ser la represa del debat sobre el paper de les sectorials.

De les conclusions que es van extreure de l'acte, en podem destacar l'interès d'Anna Simó per coordinar el Govern amb les sectorials corresponents per no desapropiar la capacitat de treball, i viceversa, ja que considera que la coordinació ha de ser bidireccional. També va convidar els diferents diputats que van assis-

tir a l'acte a participar en les reunions i assemblees de les seves respectives sectorials per facilitar aquesta coordinació. D'altra banda, es va anunciar a les presidències sectorials que a partir d'ara disposen de fòrums per poder-se comunicar i enviar documents entre els membres d'una mateixa sectorial.

L'acte el va cloure el nou vicesecretari de Coordinació Interna i Acció Electoral, Xavier Vendrell, que va remuntar els orígens de les sectorials i va destacar-ne el paper clau dins el partit, ja que a les comissions sectorials és on s'inicia molts cops el debat ideològic en temes que van apareixent.

Encara no s'ha convocat la propera coordinadora de sectorials, però de ben segur que serà aviat per poder avaluar si

s'estan assolint els objectius plantejats.

Govern, secretaries nacionals i comissions sectorials intensifiquen la seva coordinació

La primera mostra de la voluntat de coordinació entre Govern, secretaries nacionals i comissions sectorials d'Esquerra va tenir lloc el passat 26 de febrer en el marc d'una jornada interna d'Esquerra. A la reunió hi van assistir la secretària de Política Cultural, Alba Castellví; el secretari de Política Internacional, Bernat Joan; els presidents de deu comissions sectorials, i les secretaries tècniques.

L'objectiu era llistar un seguit de mesures que el Govern havia de dur a terme a mitjà termini. Les propostes que en van sorgir feien bona

impressió per la capacitat creativa i la iniciativa de les persones assistents; el fet que sorgissin propostes transversals; és a dir, que incloïen diferents àmbits, va ser un gran

indicador dels resultats. La Conselleria de Governació, conscient del nou repte que s'havia plantejat al Govern i a les sectorials, va ser la moti-

↑ Eduard López, Joan Manuel Tresserras i Alba Castellví, en una reunió de la sectorial de Cultura.

OPINIÓ

Alba Castellví

Secretària de Política Cultural

Cultura per a la llibertat cívica

Des de fa uns mesos la política cultural a Catalunya ha esdevingut responsabilitat d'Esquerra. Això ens permetrà, de la mà del conseller Tresserras, qui entén la cultura com un ens en construcció permanent, crear en el nostre context ja ineludiblement múltiple, una concepció de ciutadania catalana que pugui incorporar, no pas nominalment sinó en la pràctica quotidiana de l'exercici de la vida en comunitat, totes les persones que en vulguin formar part.

Per a això cal que els instruments que contribueixin a formar la nova ciutadania (els mitjans de comunicació, les escoles i universitats en lloc destacat, però no únicament) permetin adquirir una habilitat fonamental: l'habilitat per a l'examen crític d'un mateix i de les pròpies tradicions. La democràcia necessita ciutadans que puguin pensar per si mateixos en lloc de remetre's a l'opinió de les autoritats o seguir la massa, ciutadans que puguin raonar junts sobre les opcions en lloc de limitar-se a intercanviar arguments i contrarguments. Aquest és el sentit del republicanisme polític, i d'aquí la necessitat de fer que tots els productors i reproductors de la cultura (des de l'escola fins a la ràdio fórmula) donin eines per fomentar una democràcia reflexiva i deliberant que prengui en consideració el bé comú i no un mer món mercantil de grups d'interès en competència.

ENTREVISTA

Albert Castellanos

«El nou model de finançament serà el gran repte d'aquesta legislatura»

President de la Comissió Sectorial de Política Econòmica

Quin és el repte organitzatiu que us plantegeu com a sectorial?

Com a qualsevol sectorial del partit, oferir un assessorament útil i eficaç als càrrecs electes per tal que puguin fonamentar la seva presa de decisions i, a la vegada, poder manifestar el nostre punt de vista. Al partit i entre ambients pròxims, hi ha coneixement més que suficient per poder fer un discurs econòmic, sòlid, d'esquerres i a la vegada innovador. El principal repte és perfeccionar la gestió d'aquest coneixement: entre càrrecs electes, Govern i

experts en la matèria que col·laboren amb el partit.

Quin creieu que serà el principal projecte de llei que s'haurà de treballar durant la legislatura?

Crec que el principal repte d'aquesta legislatura és el desplegament estatutari i, més concretament, la definició del nou model de finançament. Precisament, aquest és l'àmbit en què ha funcionat millor aquesta relació entre polítics i experts pròxims, i que ens ha portat a fer el discurs molt més ben fonamentat que el que han pogut fer altres partits catalans. Mentres d'altres optaven per la demagògia, nosaltres hem tingut tots els instruments per desmuntar-la. La llàstima és que el discurs d'Esquerra no sempre es propagui tant com voldríem.

I què ens podeu dir del projecte de llei de l'Agència Tributària?

Cal que tots els militants i simpatitzants d'Esquerra no oblidin (i facin que el seu entorn tampoc oblidin) que tot aquest procés neix d'un pecat original. I aquest pecat original es diu «Pacte de la Moncloa». Evidentment que estem fent el possible des de tots els àmbits -al Parlament i a la Comissió Mixta— perquè la llei per crear l'Agència Tributària no es converteixi en un mer canvi de cartell de l'actual Direcció General de Tributs, però els marges de millora són realment estrets. Per això cal recordar que, sense perdre l'esperit constructiu, som els únics que no hem signat el guió d'aquest thriller.

Esquerra presenta els seus caps de llista als municipis de més de 50.000 habitants

ESQUERRA

ANNA MARTÍNEZ

Sota el lema «Ciutats d'Esquerra», Esquerra va presentar públicament les persones que encapçalaran les llistes del partit en els municipis de més de 50.000 habitants del Principat. L'acte, que va tenir lloc el passat dimecres 21 de febrer a l'antiga fàbrica Fabra i Coats de Barcelona, va comptar amb la presència de setze caps de llista i va servir per donar a conèixer els tres eixos fonamentals que han de permeatre articular, segons Esquerra, una veritable xarxa de ciutats.

En aquest sentit, Xavier Sáez, alcaldable per Lleida, es va referir a la importància d'impulsar la cohesió cultural a les ciutats grans i mitjanes, una cohesió entesa com a equilibri entre la defensa de la pròpia identitat i la permeabilitat de trets característics d'altres cultures.

Cristina Alsina, cap de llista per Girona, per la seva banda, va parlar sobre la nova manera de fer política a les ciutats basada en la participació ciutadana. Alsina va emfatitzar que davant d'un entorn canviant,

d'uns nous valors socials, cal que els governs locals incorporin nous mecanismes que permetin connectar millor amb la ciutadania.

Finalment, Jordi Portabella, que encapçala la candidatura de Barcelona, va encarregar-se d'assenyalar la importància que per a Esquerra té la defensa del valor de l'espai públic com a espai de tots, com a element que reforça el perfil identitari de la població d'una ciutat així com la qualitat de vida dels seus conciutadans i conciutadanes.

OPINIÓ

Sergi de los Rios

Candidat a l'alcaldia de Tarragona per Esquerra

Tenir la cuina endreçada

Com un bon cuiner, un director de campanya ha de tenir una cuina endreçada. No només ha de tenir les cassoles, els plats, les olles i els estris al lloc corresponent; o el que és el mateix, totes les persones que formen l'equip de campanya preparades davant la feina que se'ls planteja. També ha de comptar amb aquell producte que es troba fora de la seva cuina, el que representen —en el cas dels partits polítics— la militància i simpatitzants, els quals ha d'activar i tenir-los preparats. Tenir-hi un contacte directe i saber qui són i quina predisposició tenen per treballar són clau, però també saber-los motivar perquè siguin útils i decideixin implicar-se en el projecte municipal de l'esquerra independentista.

Si aquesta feina funciona, només caldrà anar cuinant, amb la rapidesa que el temps acaba exigint, el plat que formarà l'engranatge que farà possible que els actes electorals, les trobades de proximitat amb els electors o la comunicació amb els que pretenem acostar a les nostres posicions siguin un èxit.

Més enllà d'això, i com a mà dreta del candidat, també participarà en l'elaboració d'un programa electoral que s'ajusti al millor possible a donar solucions als problemes que tenen els ciutadans, i treballarà perquè els arribi amb una bona estratègia de comunicació. En definitiva, tot per aconseguir que el plat que surti dels fogons sigui d'alta qualitat pel bé dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

ENTREVISTA

M. Carme Freixa

«Ser alcaldessa és una experiència de compromís i responsabilitat»

Alcaldessa de Vallfogona de Ripollès

Has estat alcaldessa aquesta última legislatura, quin balanç en fas?

És tota una experiència de compromís i responsabilitat amb el teu municipi i la teva gent. Seria bo que tots els ciutadans i ciutadanes hi passessin una temporada fent de regidors. Des de dins el consistori, te n'adones que cal sospesar molt més totes les decisions i treballar en equip però que tot és més lent del que voldríem.

Quines són les principals necessitats d'un municipi tan petit?

Si al fet de ser petit hi sumes 38 km² d'extensió i moltes masies disseminades per la vall, les necessitats creixen.

Calen inversions en serveis i infraestructures bàsiques. Les comunicacions també presenten problemes: no hi ha banda ampla d'Internet i s'ha de vetllar per millorar els camins a les masies. Els serveis que són habituals a les poblacions més grans aquí s'ofereixen puntualment o s'han d'anar a trobar a Ripoll. No tenim caixer automàtic, però ara estrenarem un servei de farmaciola.

El 17 de febrer s'ha fet la inauguració d'habitatges de protecció oficial en règim de lloguer. Què va motivar l'Ajuntament a emprendre aquest projecte?

A les anteriors legislatures s'havia prioritzat la inversió en equipaments en detriment de la promoció de l'habitatge. Durant els anys vuitanta i noranta, la gent jove de Vallfogona no es va poder quedar al poble per-

què no hi havia oferta d'habitatge. Per això el 2003, quan la Fundació Eduard Soler va presentar la seva proposta de construir habitatge de lloguer per a joves al municipi, vam veure l'oportunitat de recuperar Can Rafart i oferir al jovent de Vallfogona o de la rodalia una oportunitat real per establir-se al poble.

Et tornaràs a presentar a les eleccions municipals del maig. Quins reptes o línies de futur et plantejes?

Invertir i millorar la xarxa i el serveid'aiguapotable. Potenciar activitats i serveis que posin en valor l'entorn natural i els equipaments de Vallfogona per oferir oportunitats d'ocupació. Fomentar la identitat i continuar fent-la un referent comarcal per al dinamisme social.

Posada en comú de les estratègies per a les municipals

Els directors i les directores de campanya de diverses poblacions d'arreu del Principat es van trobar el passat 13 de febrer per fer una posada en comú de les seves estratègies de campanya electoral de cara a les eleccions municipals del mes de maig. De forma paral·lela, al llarg de diverses setmanes s'han organitzat altres trobades territorials amb la finalitat d'intercanviar idees i experiències individuals.

Els municipis de més de 5.000 habitants compten amb la figura del director o directora de campanya, que és el suport directe del candidat o candidata i de la resta de la candidatura. Té les funcions de planificar la campanya electoral, responsabilitzar-se de l'elaboració del mapa polític electoral i de la fixació dels objectius, supervisar i coordinar totes les accions i els àmbits temàtics de la campanya,

coordinar els equips que componen els membres de la campanya, i fer de contacte entre la candidatura municipal i la Secretaria de Política Municipal (SPM) del partit.

Amb aquesta figura es pretén que la campanya electoral sigui planificada i que, alhora, sigui oberta, participativa i que impliqui la gent, a més d'enfortir el partit, tant a nivell municipal com nacional.

El treball dels directors i directores de campanya comença a partir del juliol de 2006, quan es va fer una reunió per establir quines serien les funcions i tasques que hauria de dur a terme i coordinar. Està prevista una altra reunió amb tots aquells directors i directores de campanya un cop passades les eleccions, per tal de fer una valoració de la feina feta durant tot aquest temps. Tot i això, atès el major grau d'exigència en els objectius, es fan imprescindibles.

L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA ES PRESENTA AMB FORÇA A LES MUNICIPALS

Esquerra tendrà regidors i regidores a les Illes la propera legislatura

◇ REDACCIÓ

Esquerra-Mallorca ha passat de presentar-se a dos municipis a les passades eleccions, a poder fer-ho a prop d'una quinzena municipis a les eleccions de 2007, la qual cosa representa més del 80% de la població de l'illa. Aquest fet

incrementa considerablement les possibilitats de tenir regidors durant els propers quatre anys, però a més a més hi hem d'afegir aquells municipis on s'han signat pactes preelectorals. Aquest és el cas de Manacor, Felanitx i Binissalem, on tan sols cal

repetir els resultats de les eleccions de 2003 perquè Esquerra tenguí assegurada l'entrada en aquests ajuntaments. Esquerra ha prioritzat en tot moment els acords amb les forces d'Esquerra i d'obediència a les Illes Balears. D'altra banda queda per

definir les possibles candidatures on Esquerra hi participarà dins el Bloc per Mallorca, una vegada s'hagi arribat a un acord a nivell autònic. Aquest és el cas de Palma, on a part de pendre-hi part el candidat d'Esquerra Ferran Tarongí, una independent, Cat-

hy Swenney, ocuparà el quart lloc de la llista municipal com a representant d'Esquerra del Bloc per Palma. Si es repeteixen els resultats electorals del 2003, Esquerra tendrà representació a la capital de les Illes Balears per primera vegada d'ençà l'any 1936.

↑ Joan Miquel Chacón, candidat d'Esquerra a Calvià

↑ Julià Gayà, candidat d'Esquerra a Sineu.

↑ Joan Llodrà, candidat d'Esquerra a Manacor.

↑ Ferran Tarongí, candidat d'Esquerra a Palma.

↑ Josep Martí, candidat d'Esquerra a Binissalem.

↑ Miquel Àngel Sureda, candidat d'Esquerra a Pollença.

↑ Andreu Bujosa, candidat d'Esquerra a Bunyola.

↑ Sió Galmés, candidat d'Esquerra a Marratxí.

↑ Miquel Ques, candidat d'Esquerra a Alcúdia.

↑ Miquel Àngel Bennassar, candidat a Felanitx.

FOTOGRAFIES DE FREDERIC ROIG

Esquerra es farà present a tots els municipis d'Eivissa

◇ REDACCIÓ

Esquerra participa a tots els municipis amb l'acord municipal progressista d'Eivissa. El partit concentra la seua força fonamentalment als municipis de Sant Josep i d'Eivissa ciutat. A Sant Josep de sa Talaia és on hi ha el nucli més fort d'Esquerra i per això el partit ha liderat clarament Eivissa

pel Canvi, amb clara voluntat de sumar tant com sigui possible dins el conjunt de forces progressistes per tal de desbancar el PP del govern municipal. El president d'Esquerra a les Pitiüses, Josep Antoni Prats, va ser el candidat acceptat per una àmplia majoria d'ExC a l'Ajuntament de Sant Josep, al capdavant d'un grup

de persones independents (en diversos casos, ben pròximes a les tesis polítiques d'Esquerra). Finalment, en la llista conjunta del Partit Socialista i Eivissa pel Canvi, Josep Antoni Prats ocuparà la tercera posició.

A la llista d'Eivissa ocuparà la segona posició en Vicent Ferrer, que ha estat acceptat

com a candidat de consens per les diferents forces nacionalistes i ecologistes. Així mateix, Esquerra comptarà amb independents a la llista de Sant Antoni de Portmany, Sant Joan de Labritja i Santa Eulària des Riu. D'aquesta manera Esquerra es farà present, a través d'Eivissa pel Canvi, a tots els municipis de l'illa.

↑ Josep Antoni Prats, regidor a Sant Josep de sa Talaia.

ESQUERRA

Agustí Cerdà insta Zapatero a adoptar mesures per posar fi a la crisi de la taronja

Esquerra treballa també des del Congrés espanyol per solucionar els problemes socials reals del País Valencià del segle XXI, el qual no té res a veure amb el mite del «Levante feliz» que ostenta la dreta espanyola.

DANI DUCH

↑ Agustí Cerdà en una intervenció al Congrés.

◇ RAÛL GARAY

El president del Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés

espanyol, Agustí Cerdà, ha instat José Luis Rodríguez Zapatero a emprendre les mesures

pertinents per tal de garantir que els productors de taronja reben un preu just pels seus

productes i evitar que se seguiscuen produint situacions en què les taronges es fan malbé en l'arbre o cauen a terra perquè al llaurador no li ix a compte collir-la i portar-la a la venda pel baix preu que se li està pagant.

El president espanyol ha reconegut que l'inici de la campanya 2006-2007 «no ha sigut bo» i s'ha compromès perquè el seu govern «treballe perquè en la futura reforma del mercat comú europeu de fruites i verdures es puguen utilitzar recursos per potenciar la retirada dels fruits del camp i la potenciació del seu consum entre la ciutadania».

Cerdà ha agafat com a referència de la seua interpel·lació al president espanyol en la sessió de control del Congrés les reivindicacions de les organitzacions agràries del País Valencià i de les Terres de l'Ebre. En aquest sentit, ha

deixat clar que «els llauradors han contribuït decisivament a les arques de l'Estat amb les seues exportacions i divises», i ha afegit que «les administracions s'han passat la pilota les unes a les altres, sense adonar-se del drama de molts agricultors que han d'anar abandonant el camp perquè no poden viure d'ell».

Així, Cerdà ha assegurat que «és el govern estatal, en el marc de les seues competències, qui ha d'abordar aquesta problemàtica», i ha criticat «la deixadesa del govern valencià amb els productors. Esperem que vostès no actuen de la mateixa manera», ha conclòs.

El candidat d'Esquerra a la presidència de la Generalitat a les eleccions del proper 27 de maig ha sentenciat que «el 'Levante feliz' només és un mite del passat. El País Valencià del segle XXI reclama solucions».

Cerdà serà el candidat a la presidència de la Generalitat

◇ RAÛL GARAY

En la reunió celebrada el passat 17 de febrer, l'Executiva d'Esquerra-País Valencià va ratificar les persones que formaran part de la candidatura del partit a les Corts Valencianes per les tres circumscripcions a les eleccions del 27 de maig. Per València, encapçalarà la llista Agustí Cerdà, actual president del Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés dels Diputats i candidat a la presidència de la Generalitat. Per la circumscripció d'Alacant, encapçalarà la llista Jordi Vayà, secretari d'Organització d'Esquerra-PV; mentre que per Castelló, el número 1 serà Josep Vicent Vicent, president comarcal del partit a la Plana Alta.

ESQUERRA

La proclamació pública d'Agustí Cerdà com a candidat d'Esquerra a la presidència de la Generalitat va tenir lloc el passat dissabte 10 de març a les 17 hores en un gran mí-

ting al Palau de Congressos de València, on van intervenir, a més, Joan Puigcercós, secretari general d'Esquerra, i Josep-Lluís Carod-Rovira, president del partit.

Bernat Joan pregunta a la comissió europea pel camí de formigó de les muralles de Xàtiva

◇ RAÛL GARAY

L'eurodiputat d'Esquerra, Bernat Joan, ha portat a la Comissió Europea el debat polèmic sobre el camí de formigó que ha construït l'Ajuntament de Xàtiva (PP) amb fons comunitaris en l'antic camí medieval de les muralles d'aquesta ciutat, i que podria constituir un atemptat contra el patrimoni.

Joan ha preguntat a la Comissió Europea si coneix les obres que l'Ajuntament de Xàtiva està duent a terme i si pot confirmar que s'ha pagat amb fons europeus. Com ha declarat l'eurodiputat d'Esquerra, «les obres per tapar de formigó el camí costen 251.222

euros, dels quals 250.000 els aporten els fons regionals europeus com a programa de recuperació del patrimoni. Açò ens sembla una burla: la reconversió del camí no ha sigut gens respectuosa amb el patrimoni, ja que s'ha construït una plataforma de formigó de 2,5 metres d'ample per 1,5 metres d'alçària».

Per últim, l'eurodiputat republicà ha preguntat a la Comissió si no considera que aquesta obra es tracta d'un cas flagrant de mala utilització de fons europeus, tal com també ho ha denunciat la candidata d'Esquerra a l'alcaldia de Xàtiva, Lupe Ferrer.

Carod a l'Índia: un pas més en la política exterior catalana

L'Índia és un dels estats del món amb més expectatives de creixement econòmic.

JORDI BEDMAR

↑ Carod va visitar Vicent Ferrer i li va agrair la seva tasca humanitària a favor de les persones més desfavorides.

ACN

↑ Carod-Rovira va signar diferents convenis de cooperació tecnològica amb diferents autoritats índies.

Sibal va mostrar-se molt interessat a enfortir les relacions amb Catalunya, sobretot en àmbits com la biotecnologia, la biomedicina i el medi ambient. En aquest mateix camp, Carod va desplaçar-se fins a Bangalore per visitar dues de les empreses pioneres del sector tecnològic: Biocon, l'empresa líder del país en el sector biotecnològic, especialitzada en biofarmàcia; i Infosys, empresa líder en programari i en les tecnologies de la informació i les comunicacions (TIC). Amb aquesta darrera empresa es va arribar a un acord pel qual es comprometen a rebre anualment tres estudiants catalans entre el seu personal becari. D'altra banda, Carod va fer-los la petició perquè s'instal·lin al 22@ de Barcelona.

En l'àmbit de cooperació, el vicepresident va visitar un hospital de la Fundació Vicent Ferrer finançat per la Generalitat i va fer una crida a la societat catalana perquè sigui més solidària.

La visita oficial a l'Índia va estar organitzada per la Secretaria d'Afers Exteriors i un mèrit política en tots els aspectes. Finalment, Carod va aprofitar el viatge per reunir-se amb el ministre d'Afers Exteriors de Flandes i amb els representants dels Quatre Motors; és a dir, de quatre regions importants d'Europa pel que fa a criteris econòmics: la Llombardia, Baden-Württemberg i Roine-Alps, a més de Catalunya.

REDACCIÓ

Entre els dies 19 i 23 de febrer Josep Lluís Carod-Rovira, vicepresident de la Generalitat i president d'Esquerra, va anar de visita oficial a l'Índia en representació de la Generalitat per fer-hi tota mena de contactes formals i crear sinèrgies entre tots dos països.

En el camp cultural, Carod va signar un acord amb el rector de la Universitat Jawaharlal Nehru, la més important de Delhi, per iniciar-hi els tràmits de creació d'un lectorat de català, el primer de l'Àsia. Amb aquest conveni les dues parts s'asseguren compartir l'objectiu d'aprofundir i enriquir l'intercanvi cultural i acadèmic entre Catalunya i l'Índia, alhora que també contribueixen a la presència de la cultura i llen-

gua catalanes a l'Àsia. D'altra banda, la Generalitat també va arribar a un acord amb la mateixa universitat per tal de potenciar l'intercanvi d'estudiants de Relacions Internacionals. D'aquesta manera, estudiants catalans de tercer grau d'aquesta disciplina podran anar a l'Índia a especialitzar-se en estudis asiàtics i, a canvi, estudiants indis podran estudiar a Catalunya a l'Institut Barcelona d'Estudis Internacionals (IBEI). En la mateixa jornada el vicepresident de la Generalitat va presentar el diccionari sànscrit-català, realitzat pel catedràtic Òscar Pujol, i en va destacar el fet que «el primer gran diccionari entre el sànscrit i una llengua romànica tingui el català de protagonista», a més de posar èmf-

si en el fet que «les llengües d'un àmbit relativament restringit són les que fan manifestacions d'obertura cultural, ideològica i mental cap a altres llengües i cultures».

En l'àmbit econòmic, Carod va visitar l'oficina del COPCA a Delhi i va destacar la bona feina feta en la promoció comercial de Catalunya. A més a més, va expressar la intenció de convertir-la en delegació de la Generalitat. En el curs de la visita a l'oficina també va tenir l'oportunitat de reunir-se amb dotze empreses catalanes, que li van expressar la seva preocupació per la lentitud de la tramitació dels permisos a què han de fer front els seus responsables de nacionalitat índia per anar i tornar de l'Estat espanyol. Per aquest motiu, van reclamar a

Carod major celeritat en els tràmits burocràtics que afectin el sector empresarial.

En l'àmbit tecnològic, el president de la comissió executiva de la BioRegió, Manel Balcells, i representants de l'All India Biotech Association (AIBA) van acordar que Catalunya serà el país convidat a Bioàsia 2008, la fira de biotecnologia més important del continent asiàtic. A més a més, el president d'Esquerra va reunir-se amb el ministre de Ciència i Tecnologia de l'Índia, Kapil Sibal, i va convidar-lo a venir a Catalunya per conèixer de primera mà els projectes punters en aquest camp que s'estan duent a terme al nostre país, com poden ser el Parc d'Investigació Biomèdica, el Sincrotró o el supercomputador Mare Nostrum.

Huguet impulsa noves accions de promoció turística a Alemanya i a la Xina

En el marc de l'Any de Catalunya a Alemanya el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Josep Huguet, aposta per aquest país amb un pla d'actuacions de promoció que inclou trobades professionals amb els principals operadors turístics a diverses ciutats alemanyes i la presència a la Fira del Llibre de

Frankfurt. Cal destacar que el país germànic és el quart mercat emissor del món i el primer en despesa turística. D'altra banda, Turisme de Catalunya opta per la promoció estratègica al mercat xinès gràcies a la publicació de la primera guia de Catalunya en llengua xinesa. Aquesta guia compta amb prop de 500 pàgines i se

n'ha fet un tiratge de 20.000 exemplars. A més, es presentarà durant el mes de març en el marc de la World Travel Fair de Shanghai. Per a Huguet la Xina és un mercat emergent amb un elevat potencial emissor, i per aquest motiu s'estan preparant guies turístics especialitzats en aquest sector i la seva llengua.

Turisme de Catalunya amb força a FITUR

La marca Catalunya tornarà a destacar a FITUR, la fira de turisme de Madrid, amb un estand d'una superfície de més de 2.000 metres quadrats instal·lats al recinte firal Juan Carlos I. En aquest espai s'hi promocionaran especialment les deu marques turístiques

catalanes: Costa Brava, Costa Daurada, Catalunya Central, Costa de Maresme, Costa del Garraf, Terres de Lleida, Pirineus, Vall d'Aran, Terres de l'Ebre i Barcelona. També hi estaran representats els productes que promou Turisme de Catalunya, com ara turisme actiu, esportiu, familiar i gastronòmic, entre d'altres.

Puigcercós signa un conveni amb fabricants i operadores de mòbils per incloure la llengua catalana als menús i aplicacions

REDACCIÓ

El conseller de Governació i Administracions Públiques, Joan Puigcercós, va arribar a un acord el passat 13 de febrer pel qual els fabricants de telèfons mòbils Nokia, Motorola, Grundig i Alcatel i les operadores Movistar, Vodafone, Orange i Yoigo es comprometen a oferir la plena presència del català en el sector de la telefonia mòbil. El conveni està impulsat per la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació i compta amb la col·laboració de la Secretaria de Política Lingüística. A conseqüència de l'acord, els fabricants implantaran de forma progressiva el català, abans del 31 de desembre de 2008, com a opció idiomàtica en els menús i aplicacions de nous terminals que es comercialitzin a Catalunya. També es comprometen a tenir en català els manuals d'usuari i les guies ràpides en suport digital o en paper, a més d'identificar amb claredat quins són els terminals en català en les seves promocions i campanyes, així com garantir que totes les comunicacions amb les persones abonades es puguin fer en català d'acord amb el que pre-

↑ Puigcercós signa el conveni amb fabricants de telefonia mòbil.

veu la Llei de política lingüística i l'Estatut del Consumidor.

D'altra banda, la Generalitat donarà suport institucional a qualsevol iniciativa dels operadors o fabricants que tingui com a finalitat la promoció de la llengua catalana, i facilitarà l'assessorament lingüístic en la revisió terminològica de les traduccions a les empreses i operadores que ho sol·licitin. El Govern promocionarà anualment les novetats que estiguin en llengua catalana dels fabricants i operadores signants, sota el concepte *telefo-*

nia mòbil en català.

Puigcercós va defensar que «el mercat català és molt potent i el formen uns consumidors i consumidores que valoren la presència de la seva llengua com un valor afegit». Segons l'Idescat, el 82% de la població més gran de 15 anys del Principat té mòbil –fet que significa prop de cinc milions d'aparells–, entre la qual hi ha una demanda directa d'un milió i mig de mòbils en català. Gràcies a l'acord, el 72% dels terminals podran fer servir el català.

Arriba a Catalunya el fons de l'arxiu de Pau Casals, que es trobava als EUA

REDACCIÓ

La Fundació Pau Casals ha dipositat a l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) el fons documental del músic, que la seva vídua, Marta Casals, havia conservat a la casa que tenia la parella a Nova York des de la seva mort, l'any 1973. Amb l'ingrés del fons que ara ve dels Estats Units es compleix la voluntat de Pau Casals de conservar a Catalunya la unitat del seu llegat. A partir d'ara l'Arxiu i la Fundació classificaran i inventariaran els nous documents i els posaran a l'abast del personal investigador. El Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació ha finançat el trasllat dels arxius a Catalunya, el volum

dels quals ocupa set contenidors amb un pes total de 741 kg. Des de l'any 1998 l'ANC s'ha fet càrrec de la gestió, de l'inventari i de la conservació del fons que hi ha anat dipositant la Fundació Pau Casals. El nou fons inclou documentació produïda durant el seu exili a Puerto Rico, entre el 1957 i el 1973, i completa els arxius que la Fundació ja tenia a Catalunya corresponents al període del Vendrell i de Prada de Conflent (1876–1956). En aquesta línia, el fons inclou correspondència del músic amb personalitats com Josep Irla, Josep Tarradellas, Ventura Gassol, John Fitzgerald Kennedy, Lyndon B. Johnson o Tedy Kollek (alcalde de Jerusalem).

↓ Pau Casals amb la seva dona en una recepció amb Kennedy

FUNDACIÓ PAU CASALS

ENTREVISTA

Anna Pruna. Secretària general de l'Esport

«Les seleccions esportives catalanes seran una realitat abans que s'acabi la legislatura»

Veurem abans que s'acabi la present legislatura esportistes catalans defensant els colors de Catalunya en competicions esportives oficials? Sí, ja ho estem veient, i volem que cada vegada hi hagi més presència d'esportistes catalans competint de manera oficial amb les nostres seleccions nacionals. Gràcies al treball que estan duent a terme les federacions catalanes aviat rebrem el reconeixement internacional que ens correspon. Les federacions són les que han de prendre la iniciativa en aquest procés, compten amb tot el nostre suport i esperem que se'n surtin. Som optimistes.

Què en penses de les continuades maniobres del govern espanyol per impedir el reconeixement de les nostres seleccions? Trobes que és lícit que ho facin en nom de l'esport?

Són traves que, com en qualsevol àmbit, no et posen les coses fàcils quan persegües un objectiu, i més encara quan aquest objectiu és del tot legítim com assolir les seleccions catalanes. De totes maneres, hem de continuar lluitant per aconseguir l'oficialitat de les nostres seleccions amb els recursos que tenim, sense estar pendents en tot moment del que facin els altres.

Quines són les prioritats de la Secretaria General de l'Esport per a aquesta legislatura?

El Govern s'ha plantejat l'objectiu de convertir l'esport en un generador de canvi a tots els àmbits, per la qual cosa la Secretaria General de l'Esport treballarà entorn de quatre línies bàsiques: entendre l'esport com un estil de vida, reconèixer el rol social de l'esport, fer de l'esport un sector generador d'impuls econòmic, i potenciar les organitzacions esportives i garantir-ne la qualitat.

Teniu algunes iniciatives polítiques per fomentar la tolerància i la igualtat de sexes a través de l'esport?

Una de les nostres fites és incrementar la pràctica esportiva entre la ciutadania i, en aquest aspecte, la dona n'és el sector més desfavorit. Fins ara hi ha hagut algunes actuacions en aquest àmbit però molt focalitzades, com ara ajuts a alguns dels equips de la Divisió d'Honor. La meua intenció es posar en marxa un pla de xoc per a l'esport femení que incideixi en la pràctica, la competició i també en la funció directiva, un terreny amb menys del 3% de dones. Del que es tracta és de normalitzar la presència de la dona al món esportiu.

I en relació amb l'esport per a persones discapacitades?

Un iniciativa que es durà a terme a partir de la propera edició dels Premis ARC (Alt Rendiment) és l'equiparació de les quantitats econòmiques amb què dotem els esportistes discapacitats i la resta. A més, des del Consell Català de l'Esport continuarem ajudant les federacions catalanes que tinguin àrees dedicades als seus esportistes discapacitats mitjançant els programes de promoció. A part, també es duran a terme més actuacions previstes en un pla per combatre la desigualtat social entre aquest tipus de persones a través de l'esport.

Cap a una Llei d'Educació de Catalunya

◇ IOLANDA LLAMBRICH

El Govern d'Entesa ha presentat recurs d'inconstitucionalitat al Ministeri d'Educació que fan referència als decrets que regulen els ensenyaments mínims del segon cicle d'educació infantil, els ensenyaments mínims de l'educació secundària i l'ordenació bàsica de la formació professional. El Govern considera en aquests casos que el Ministeri d'Educació ha envaït les competències de la Generalitat i ha excedit en diverses ocasions, fins i tot, les previsions que conté la Llei orgànica d'educació (LOE). Aquests tres requeriments se sumen al que en el seu dia va presentar el Govern per als ensenyaments

mínims de l'educació primària i que han desembocat en la presentació d'un conflicte de competències al Tribunal Constitucional.

Els decrets presentats pel Ministeri d'Educació han estat portada dels mitjans de comunicació i objecte de debat en seu parlamentària, sobretot pel que fa a la polèmica tercera hora del castellà.

En els plens del mes de febrer s'ha debatut aquesta tercera hora i, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra, el diputat Josep Maria Freixanet ha deixat ben clar que està previst que, «tal com diu el Pacte Nacional per a l'Educació, es faci una llei catalana de l'educació que ens permeti que precisament aquelles invasions de

competències que en un moment donat es puguin produir no siguin factibles». Freixanet, a més, ha afegit que «tant el conseller d'Educació com el Govern saben perfectament que aquest tràmit s'ha de fer amb la màxima celeritat i, sense que ens perdem en l'escriure, hem d'arribar a acords ràpids perquè aquesta llei catalana d'educació pugui veure la llum ben aviat i, per tant, d'alguna manera ens blindi d'aquestes possibles invasions de competències».

Josep Maria Freixanet, a més, defensa que «el decret català ha de deixar clar que la immersió lingüística està assegurada i que la llengua vehicular de l'ensenyament és el català».

OPINIÓ

Joan Ridao

portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra al Parlament

Cal traçar les línies vermelles

L'assetjament de la dreta política i mediàtica a distints magistrats qualificats de progressistes del Tribunal Constitucional (TC), com la presidenta, Maria Emília Casas, o el mateix Pérez Trepms, ha acabat imposant com a mal menor una decisió injusta i desproporcionada, amb la recusació de Pérez Trepms, per tal d'evitar una crisi institucional generalitzada en l'alt tribunal.

La decisió presa és tan absurda que el mateix ple del TC ja va desestimar aquesta recusació, quan es va plantejar amb motiu de l'acceptació a tràmit per part del Congrés dels Diputats de la proposta d'Estatut aprovada al Parlament de Catalunya. En aquell moment, com també ara, el PP va fonamentar la recusació en unes manifestacions meves a un mitjà de comunicació en què afirmava que entre els treballs preliminars de l'Estatut hi figurava el de l'aleshores catedràtic de la Universitat Carlos III de Madrid sobre l'acció exterior i la participació europea de la Generalitat. L'encàrrec per part del Govern, per cert, era anterior a la creació de la ponència parlamentària. És evident, doncs, que la naturalesa de l'encàrrec, la condició acadèmica de Pérez Trepms i el moment en què es va materialitzar exclou qualsevol possible influència de qui, temps després, va ser nomenat magistrat del TC.

La decisió forçada per la majoria conservadora del TC de recusar el magistrat Pérez Trepms permet augurar que l'Estatut entra en via morta si no es produeix alguna eventualitat que faci possible la seva substitució, tenint en compte que aquest magistrat forma part de la terna designada pel govern espanyol. Això hauria de fer reflexionar el PSOE si no vol que –tenint en compte l'actuació constant de la dreta judicial espanyola, que ha demostrat la seva manca d'imparcialitat– porti inexorablement a un pronunciament del TC desfavorable al text estatutari, la qual cosa permet augurar un conflicte institucional de dimensions imprevisibles.

La percepció generalitzada, però, és que acabem de rebre un autèntic obús no només contra l'Estatut sinó contra la nostra autonomia més elemental. Darrere la maniobra del PP d'esquarterar el TC hi ha un intent de deslegitimació democràtica de la voluntat popular expressada a les urnes. I si no hi ha una resposta adequada per part de les institucions, Estat i Generalitat, a més de quedar clar que Espanya no és capaç d'ajustar-se als estàndards d'una democràcia occidental moderna, s'obrirà un conflicte institucional de conseqüències imprevisibles. Aquesta legislatura, que havia de ser la del desplegament estatutari, pot acabar essent la de l'atrinxerament en l'autogovern més primari.

Per això, de vegades cal traçar les línies vermelles del que és o no és tolerable, encara més si la crisi acaba essent una coartada per congelar el desplegament de l'Estatut i entrem en un cul de sac definitiu. El que està passant, ara ja, ha de ser el catalitzador que uneixi tot el catalanisme polític, sense descartar un procés de mobilització popular que ha de ser liderat pel Govern de la Generalitat i pel seu president, que són els que detenen la responsabilitat davant el poble de Catalunya.

Més enllà d'això, caldrà estar preparats pel pitjor. En primer lloc, serà el moment de plantejar la reforma de la Constitució i, en segon lloc, l'hora de desplegar les iniciatives polítiques perquè es respecti el nostre dret democràtic a decidir en el futur.

ENTREVISTA

Patricia Gomà.

Diputada per Barcelona

«Tinc el privilegi de treballar pel país»

Què t'ha sorprès més en aquesta primera etapa com a diputada? Què representa per a tu el fet de poder ser representant d'Esquerra al Parlament de Catalunya?

El fet de ser al Parlament és un honor, em sento privilegiada de poder treballar pel meu partit i pel meu país, però alhora és també una gran responsabilitat que implica saber defensar els nostres principis i els interessos de Catalunya al seu òrgan màxim de sobirania popular. Allò que m'ha sorprès ha estat l'ampli ventall de tasques que implica el càrrec de diputat, es pot dir que és una feina del tot transversal.

Què destacaries i què canviaries de la dinàmica parlamentària?

La dinàmica parlamentària és molt formalista, tots els procediments d'iniciativa legislativa, impuls i control al Govern estan sotmesos a unes normes procedimentals excessivament rígides, fet que resta agilitat i dinamisme a la mateixa activitat parlamentària, tot i que la dota de major seguretat jurídica.

En l'assignació de temes que et pertocquen trobem matèries tan delicades com funció pública i, sobretot, seguretat ciutadana. En aquests primers dies va comparèixer el conseller d'Interior al Parlament i també es van presentar diferents iniciatives que han comportat intervencions teves en comissió i també a l'hemicicle del Parlament. Com has viscut aquesta nova experiència?

A l'inici d'una legislatura és lògic que els diferents consellers i conselleres del nou Govern compareguin al Parlament per exposar quines seran les seves línies d'actuació i el projecte que pensen dur a terme en les àrees de la seva competència. En aquest sentit, el conseller d'Interior, Joan Saura, va comparèixer a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana per anunciar els eixos bàsics del seu departament en tot allò que fa referència a seguretat ciutadana, seguretat vial, incendis, protecció civil i jocs i espectacles. A més, per donar continuïtat a la feina feta anteriorment, han entrat de nou al Parlament dos projectes de llei que no es van aprovar abans

d'acabar la legislatura passada, es tracta de la Llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya i de la Llei de creació del servei únic de trucades d'emergència 112. Per tant, m'he estrenat en intervencions tant en el ple com en Comissió i l'experiència ha estat molt positiva, tot i els nervis del debut.

Una de les comissions en què participes és de nova creació: la Comissió de Peticions, que s'entén com una nova eina de participació de la ciutadania en l'àmbit parlamentari. De què s'ocupa i quin funcionament té?

La Constitució recull un dret fonamental que s'anomena dret de petició, que implica que tots els ciutadans, de manera individual o col·lectiva i per escrit, puguin formular les seves peticions davant l'Estat. En aquest context es crea la Comissió de Peticions del Parlament per donar resposta a totes aquelles peticions de la ciutadania de Catalunya, alhora que n'afavoreix la participació i acosta la institució parlamentària a la població.

Esquerra demana habitatge protegit a la caserna del Bruc

Esquerra ha dedicat la seva activitat parlamentària al Congrés espanyol a l'impuls de drets socials com l'habitatge, a la lluita per les seleccions catalanes i a la transparència en el finançament dels partits.

◇ MATIES RAMOS

Esquerra impulsarà a la cambra baixa espanyola una iniciativa parlamentària en què es reclama que, en un termini de sis mesos, el Ministeri espanyol de Defensa cedeixi la titularitat de la caserna del Bruc a l'Ajuntament de Barcelona perquè la destini a la construcció d'habitatge protegit per al jovent i equipaments per al barri de Les Corts. La iniciativa també demana que la cessió vagi acompanyada d'una partida pressupostària als comptes de l'Estat per al 2008, per tal de contribuir a la construcció dels equipaments socials.

D'altra banda, en la lluita

per aconseguir l'oficialitat de les seleccions nacionals esportives, Esquerra va registrar la petició de compareixença de la ministra d'Educació, Mercedes Cabrera, i del secretari d'Estat per a l'Esport, Jaime Lissavetzky, i una bateria d'iniciatives per aclarir i exigir responsabilitats per les intrusions del govern espanyol en el reconeixement internacional de la Federació Catalana de Patinatge. En elles es demanen explicacions per les actuacions dutes a terme en els darrers anys per membres de l'alta estructura esportiva i funcional de l'Estat per evitar el reconeixement internaci-

onal de les seleccions esportives catalanes.

A més a més, el Grup Parlamentari ha arribat a un principi d'acord amb el grup socialista per tirar endavant la Llei de finançament dels partits polítics, una de les assignatures pendents de l'etapa parlamentària democràtica. En el decurs de les darreres setmanes Esquerra ha mantingut diversos contactes i reunions amb representants del PSOE, als quals ha traslladat la voluntat de donar prioritat a la iniciativa en aquest darrer tram de legislatura i d'impulsar un major finançament públic per garantir uns comptes

dels partits més transparents, ja que s'anul·larà la possibilitat que es facin donatius anò-

nims —sense conèixer-ne la procedència— a una formació política.

JERC

↑ Vista de la caserna del Bruc de Barcelona.

La defensa de l'àmbit competencial de l'Estatut i les infraestructures, banderes de l'acció d'Esquerra al Congrés

◇ MATIES RAMOS

La defensa del nou Estatut va centrar l'activitat d'Esquerra al Congrés dels Diputats durant el darrer mes. Esquerra va recordar que, després que l'Estatut fos avalat per la ciutadania de Catalunya, treballaria per garantir que totes les lleis del Congrés respectessin les competències que aquest atorga a la Generalitat.

D'altra banda, la precària situació de les infraestructures a Catalunya també ha estat ben present al Congrés. Així, la caòtica situació de la xarxa de Rodalies de Renfe a Barcelona, amb 20 incidents greus tan sols entre gener i febrer, va provocar que Esquerra demanés la destitució de la ministra de Foment, Magdalena Álvarez, i sol·licités la celebració d'un ple extraordinari per exigir al president del govern espanyol solucions immediates i un pla efectiu d'ac-

tuacions i inversions urgents, que garanteixi un servei de qualitat i amb les màximes atencions als usuaris. També en aquesta matèria, Esquerra va exigir al Ministeri de Foment que l'adjudicació de la nova terminal Sud del Prat es realitzi d'acord amb la garantia que pugui esdevenir un aeroport de connexió (*hub*) de referència al sud d'Europa.

Finalment i davant les xifres de diversos estudis de la Cambra de Comerç de Barcelona, que demostren que el grau d'execució pressupostària en infraestructures de transports a Catalunya els anys 2004 i 2005 va ser tan sols del 73%, Esquerra va registrar una proposició no de llei que insta el govern espanyol a dur a terme aquest any les modificacions legals perquè les partides que no s'executin durant un exercici concret es traspassin a les comunitats autònomes.

ENTREVISTA

Laia Cañigueral. Diputada per Girona

«Les JERC també sabem fer política a les institucions»

Què suposa per a tu representar les JERC a les Corts espanyoles?

Una gran satisfacció i un gran repte a la vegada, ja que des de l'any 1932 les JERC no havíem tingut representació al Parlament espanyol. És molt important que els joves puguem intervenir directament en qüestions que ens afecten, i que lamentablement són competència estatal. Aquest és el cas de la inserció i la dignitat laboral de les persones joves, d'alguns aspectes de l'àmbit educatiu com la LOU o la política de beques, o qüestions com els arrendaments urbans, que amb la retallada de l'Estatut es va mantenir com a competència del govern espanyol.

Alhora, crec que serveix per demostrar a tothom que

des de les JERC també fem política. La política de joventut no és un aspecte secundari, ja que som nosaltres els que haurem de portar endavant el país d'aquí a uns anys, i per aquest motiu és necessari que el jovent puguem accedir a una formació de qualitat, a un habitatge digne i a una feina que no es caracteritzi per la precarietat i la temporalitat, entre moltes altres qüestions.

Quines seran les teves àrees d'actuació al Congrés i les prioritats en aquest curs que resta per completar la legislatura?

Sóc portaveu de la Comissió d'Educació i Ciència i de la Comissió de Cooperació Internacional, a més de totes aquelles qüestions transversals que afectin la gent jove, les quals treballem amb l'altra diputada de les JERC, la Georgina Oliva.

En la Llei orgànica d'universitats, on hem aconseguit defensar totes les competències de la Generalitat, fer una menció especial al català i introduir nous elements en el text pel que fa a la regulació de beques.

També observem amb preocupació la ineficàcia i mediocre gestió de la xarxa de Rodalies de Renfe que fa el govern espanyol. Per tant, començarem una campanya que en l'àmbit del Congrés es traduirà en iniciatives parlamentàries dirigides, per una banda, a exigir actuacions urgents per millorar notablement la qualitat i eficàcia del servei i, per l'altra, al traspàs immediat de la gestió de la xarxa al Govern de la Generalitat acompanyada del corresponent finançament.

PER UN AEROPORT INTERCONTINENTAL

Bonet defensa que l'estatut balear inclogui el deure de conèixer el català

↑ Vista de les obres de construcció de la terminal Sud del Prat.

JOSEP-MARIA ALCOBERRO
Esquerra vol transparència en l'adjudicació de la terminal Sud del Prat

Davant l'anunci d'Iberia d'eliminar la majoria de les rutes que operen des del Prat, adduint motius de rendibilitat, i de substituir-les parcialment per vols de baix cost, Lluís Aragònès va reclamar la intervenció del govern espanyol, a través d'AENA, per garantir que l'aeroport del Prat mantingui l'oferta de vols i el nivell de competitivitat actuals.

La moció, rebutjada amb el vot en contra del PSOE i l'abstenció del PP, demanava que les rutes suprimides siguin adjudicades a companyies que es comprometin a mantenir els serveis actuals, i així s'impedeixi també que Iberia pugui traslladar els seus permisos de vol a l'aeroport a companyies de baix cost.

D'altra banda, en una pregunta formulada a la ministra de Foment sobre l'adjudicació de la terminal Sud, Aragònès va manifestar el re-

buig a la possibilitat que AENA lliuri els espais de la terminal conjuntament a dues aliances. També va afegir que «compartir aliances o introduir companyies de baix cost és incompatible amb la conversió de l'aeroport en un veritable centre internacional de rutes aèries, atès que és desaconsellat pels experts i no té precedents a la resta del món», i va reclamar que la decisió d'adjudicació no s'ajorni.

Estatut balear

En el tràmit de debat de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, l'Entesa va assumir una esmena en defensa del reconeixement del català, que incorporava el deure de conèixer les dues llengües oficials. Carles Bonet va afirmar que la millor manera de fer efectiu el bilingüisme és dotar del mateix nivell totes dues llengües oficials, atès que la igualtat jurídica del català vers el castellà ha de ser considerada com a plenament constitucional.

OPINIÓ

Miquel Bofill

Senador per Girona

Al servei del territori, al servei dels municipis

Com a representants territorials, els senadors tenim, en relació amb l'Administració de l'Estat, una posició molt favorable per plantejar les demandes municipals a Madrid, en la mesura que força competències i sobretot diners territorialitzables —poc exigits des de Catalunya, els controla l'Estat—, posició que no hem deixat d'aprofitar els quatre senadors d'Esquerra.

Ara, estem a disposició de les candidatures d'Esquerra per explicar la feina que em fet fins ara, fixar encara millor en cada municipi quines poden ser les exigències a l'Estat i explicar-les.

Hi ha les grans infraestructures, però també hi ha propietats (com ara casernes...) —respecte a les quals és inacceptable l'actitud especulativa que hi tenen els ministeris— la costa, carreteres, senyals, entre d'altres, i molts diners en àmbits com ara la cultura, el medi ambient —per exemple, treballem pel finançament estatal de les vies verdes de Girona—, la restauració de nuclis urbans deteriorats, entre d'altres.

Els independentistes catalans hem de tenir la intel·ligència de no deixar de reclamar per a Catalunya el que és nostre i, alhora, fer-ho de manera que no suposi una recompra de competències i un retorn del centralisme espanyol per la porta de servei. Tot un repte.

PARLAMENT EUROPEU

L'EURODIPUTAT VIATJA A NAIROBI PER PARTICIPAR AL FÒRUM SOCIAL MUNDIAL

Bernat Joan demana a la UE que abandoni el paternalisme en les relacions Nord-Sud

JORDI SOLÉ

L'eurodiputat republicà va participar del 21 al 24 de gener en la setena edició del Fòrum Social Mundial, que enguany es va celebrar a Nairobi (Kènia). Bernat Joan va formar part de la delegació que la Fundació Josep Irla va desplaçar a la metròpolis africana, en la qual també hi havia el diputat al Parlament i portaveu de les JERC, Pere Aragònès. La Fundació va organitzar un seminari sobre els reptes que la immigració presenta tant a les societats desenvolupades —receptores d'immigració— com a les societats en desenvolupament —o emissores—. L'eurodiputat eivissenc va participar també en una reunió informal del Fòrum Parlamentari Mundial, un fòrum de debat compost per diputats progressistes de di-

verses cambres legislatives d'arreu del món que es reuneix aprofitant la trobada anual del Fòrum Social Mundial. La trentena de parlamentaris i parlamentàries presents van discutir i aprovar una resolució crítica amb els efectes de la liberalització econòmica sobre el desenvolupament dels països del Sud. Durant el debat, Joan —que va adreçar als presents una salutació en kiswahili, l'idioma majoritari a Kènia— va posar en relleu «l'excessiu eurocentrisme i paternalisme que hi ha en les relacions UE-Àfrica, una actitud que queda ben palesa per exemple en les negociacions dels acords de partenariat econòmic que s'estan duent a terme entre la UE i diversos països africans». Joan va advertir, però, que «no es poden criticar els acords de Cotonou,

que de moment han significat el programa financer d'ajut al desenvolupament més important que s'ha fet mai, sense proposar cap alternativa clara i viable. Tot i que hi ha alguns aspectes dels acords econòmics que són molt criticables, cal seguir la via de la negociació paritària, l'obertura econòmica i l'intercanvi comercial en condicions equitatives per oferir als països del Sud més oportunitats per desenvolupar-se».

Cal fer caure nous murs a Europa

Aprofitant la presentació del programa de la presidència semestral alemanya de la UE per part de la cancellera Angela Merkel, que va tenir lloc el 17 de gener a Estrasburg, Bernat Joan va adreçar una carta a la mandatària alemanya

JORDI SOLÉ

↑ En plena conferència sobre les relacions entre la UE i Àfrica.

en la qual l'insta a «mantenir viu l'esperit que va fer caure el mur de Berlín i va permetre estendre espais de llibertat personal i nacional a Europa per fer caure nous murs i estendre encara més la llibertat al continent». A la carta, Joan explica que dins la Unió encara hi ha pobles que no hi tenen una presència directa i llengües amb milions de parlants que no gaudeixen d'un reconeixement ple.

L'eurodiputat republicà comina la cancellera, «ara que vol reactivar el tractat constitucional», a «destruir un nou mur de Berlín a favor de la llibertat i del reconeixement de la diversitat», i afirma que «amb el 10% de ciutadans i ciutadanes europeus que viuen en nacions sense estat propi o que formen part de minories nacionals, el projecte europeu serà més fort».

8 DE MARÇ: DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Les dones polítiques i les polítiques per a dones

Ser dona i dedicar-se a la política no és fàcil. A tot el món hi ha pocs casos de governants que siguin de sexe femení; malgrat això, la gestió política de les dones acostuma a estar ben valorada per la ciutadania.

MERITXELL BENEDÍ
Coordinadora
de Polítiques de Gènere
de l'Ajuntament
de Barcelona

Pels voltants del 8 de març, Dia Internacional de les Dones, les que ens dediquem a això que algú en diu «les polítiques per a dones» rebem un tipus de sol·licituds que es reproduïxen any rere any amb poques variacions: fer xerrades, escriure articles, organitzar actes, explicar què és el gènere —que no equival a sexe, sinó que és la construcció social que atorga una posició jeràrquica als sexes—, la perspectiva de gènere, la història del moviment feminista, del moviment de dones... Sovint ens cansem i pensem que ja en parlem prou de la nostra feina durant tot l'any. Però si se'ns demana és que encara és necessària aquesta tasca d'explicació del que signifiquen aquests conceptes per a la construcció d'una societat més justa. I és que a hores d'ara, a casa nostra, estem molt lluny de pensar que les polítiques per a dones ja no són necessàries.

Dones polítiques

Quan en aquests darrers dos anys Michelle Bachelet, Angela Merkel o Ellen Johnson-Sirleaf van prendre possessió dels seus càrrecs, molts mitjans de comunicació es van referir a les seves victòries electorals com un fet històric per a les dones. En part no s'equivocaven, ja que és una evidència de la discriminació històrica que vivim el fet que, al segle XXI, dels gairebé 200 estats amb representació a les Nacions Unides menys d'una vintena tinguin una dona com a cap d'estat o de govern.

Però quan els mitjans de comunicació es referien a aquest fet tampoc no l'encertaven, ja que, en les llistes electorals, les dones estem lluny d'arribar al 50%. I, quan arribem a ser elegides, la majoria només ocupa el seu escó durant una legislatura perquè les dinàmiques pròpies dels càrrecs electes o de govern resulten absolutament incompatibles amb la seva vida personal o familiar.

Cal recordar, a més, que la política institucional o la política de partits no

és l'única manera de fer política. Les dones la majoria de vegades som presents en el que es considera la política alternativa, la política de base, la dels moviments socials, dels moviments no institucionalitzats. O la política de la transformació quotidiana, la que parteix de la premissa que «allò personal és polític» i que considera que les grans transformacions es faran a través de (aparentment) petits canvis en la vida de cadascú.

Tanmateix, aquestes formes de fer política, considerades diferents per la política institucional, són les que no expulsen les dones a causa de les seves dinàmiques de funcionament. Són, per tant, maneres de gestionar els canvis socials, de transformar la societat, de les quals els partits polítics n'haurien d'extreure un aprenentatge que els permetés incorporar les experiències i els sabers de les dones no només perquè ens hi sentíssim reconegudes, sinó per assolir l'objectiu comú: la consecució d'una societat justa, sostenible i incloent.

Polítiques per a dones

Per tal que les estructures dels partits, de les administracions, de les institucions públiques —que governen les nostres societats i hi estructuren els principals canvis— incorporin les dones (i el valor afegit que portem amb nosaltres), són necessàries polítiques actives d'incorporació de les dones en aquests àmbits de decisió —la mal anomenada discriminació positiva, que hauria de ser anomenada compensació d'una discriminació històrica—. Això permetria reformular les estructures i dinàmiques de funcionament de partits i institucions, incorporar altres formes de participació i de fer política.

La necessitat d'incorporar mesures polítiques actives és fruit de l'aprenentatge, en el cas català, que quasi tres dècades d'igualtat legal entre homes i dones no porten implícita la igualtat real; que si bé això serà el resultat de canvis socials i de mentalitats que requereixen dècades per ser incorporats dins la normalitat, el paper de les polítiques públiques és el de corregir amb les seves actuaci-

↑ Cartell electoral d'Angela Merkel amb el lema «Més creixement. Més treball».

↑ Michelle Bachelet, presidenta de Xile, en un acte institucional amb dones.

ons les discriminacions històriques. I que els partits polítics, a més, han d'actuar com a institucions exemplificadores.

Ens queda molt de camí per fer si volem que esdevingui una realitat no només la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, sinó també el ple reconeixement i visualització de les nostres experiències, capacitat de transformació i coneixements. Aquest camí no el podem fer soles, ens han

d'acompanyar els homes i les polítiques públiques, respectant la legislació aprovada a tots els nivells —internacional, europeu, estatal, autonòmic i municipal—; s'han de dur a terme i reforçar les polítiques per a dones com a mínim durant unes quantes dècades més, fins que a les que ens dediquem a aquests temes ja no ens demanin ni articles, ni xerrades, ni ens calguin actes de difusió pels volts del mes de març.

Crida per Mallorca, un nou impuls per al sobiranisme

El moviment sobiranista ha despertat amb força arreu dels Països Catalans.

Diferents associacions de la societat civil com Sobirania i Progrés i Crida per Mallorca certifiquen aquesta aposta ideològica.

FRANCESC JAUME

El passat mes d'octubre naixia la Plataforma Sobirania i Progrés. Impulsada per diverses personalitats de diversos àmbits al Principat, promou, a partir de la recollida massiva d'adhesions, objectius com un referèndum d'autodeterminació i l'objecció fiscal a l'Estat espanyol. El mes de desembre, i en el si de Sobirania i Progrés, apareixia la Crida per Mallorca. Diversos representants de la societat civil mallorquina llançaren un manifest per impulsar el creixement de l'espai sobiranista i la seva unitat.

Els darrers mesos hem assistit a la confirmació, de cara a les eleccions municipals i autonòmiques, de la ja tradicional divisió entre les forces polítiques nacionalistes. L'aparició del Bloc per Mallorca, impulsada per la nova direcció del PSM, semblava donar resposta als desitjos d'unitat, però a l'hora de la veritat el pacte entre PSM i EU semblava que deixava fora Esquerra, a qui no es garantia la presència institucional a cap de les tres principals institucions: Parlament, Consell i Palma. Aquest fet i la decisió del PSM de prioritzar una aliança amb EU provoquen una escissió dins el PSM i neix Entesa per Mallorca.

Així, les eleccions del 27 de maig haguessin tornat a reflectir la divisió de l'espai nacionalista a Mallorca, amb candidatures autonòmiques d'Esquerra (amb el possible suport d'Entesa), Unió Mallorquina i PSM (dins el Bloc per Mallorca). Mentre que en tots els municipis haguessin concorregut per

FANNY MARÍ

Fanny Marí

«Mentre els partits autòctons no es posin d'acord la societat civil haurà de garantir la unitat d'acció»

separat llistes d'Esquerra —que multiplica per sis la seva presència municipal— així com llistes independents —d'Entesa, del PSM i d'UM—. En aquest context sorgeix Crida per Mallorca. Però finalment les diferents forces han unit esforços sota la candidatura del Bloc per Mallorca, i així, l'esquerra nacional concorrerà unida a les eleccions al Parlament Balear i al Con-

ESQUERRA

Jaume Rado

«El genocidi cultural que pateixen els Països Catalans necessita una resposta col·lectiva»

sell de Mallorca. Pel que fa als municipis, els partits concorreran en solitari, tot i que en casos com Manacor i Felanitx s'ha aconseguit la unitat de les forces progressistes i nacionals.

La soprano Fanny Marí i l'advocat i professor Jaume Rado són dos dels impulsors de la Crida per Mallorca, i hem parlat amb ells per analitzar el moment actual del sobiranisme a

Mallorca i les perspectives de futur existents actualment.

Els darrers anys es produeix a Mallorca una divisió de les forces polítiques autòctones, segons Marí. Des de la societat civil s'ha d'intentar que les forces polítiques que coincideixen en la defensa de la nostra identitat com a poble diferenciats també coincideixin a l'hora de defensar-los junts, en candidatures compartides.

No s'entén, afirma, que mentre iniciatives de la societat civil, com les dutes a terme per plataformes en defensa del territori, o les de l'OCB en defensa de la llengua i cultura, posen tots els partits sobiranistes d'acord, quan toca anar a les eleccions es presentin dividits i no donin respostes conjuntes als interessos de la ciutadania.

Segons Jaume Rado, el genocidi cultural i lingüístic que pateixen els Països Catalans fa necessària una resposta conjunta, i iniciatives com la Crida per Mallorca, ajuden a aquest objectiu. Hem de perdre l'autoodi i recuperar l'autoestima, afirma, impulsar la llengua i la cultura catalanes, la nostra economia, el nostre benestar i afirmar sense embuts que Mallorca és part d'aquesta nació, i que la nostra identitat sense la resta de Països Catalans no té futur, i a la inversa tres quarts del mateix. Per tot això, en aquests moments a Mallorca són prioritàries les opcions que no depenguin de l'Estat espanyol, que puguin exercir de veu pròpia sense hipotèques i pensin en clau nacional completa.

Balears passa pàgina. El canvi necessari.
Bernat Joan

Les eleccions autonòmiques i municipals del 2007 constitueixen un repte per a les Illes Balears. Tenim per davant la tasca de canviar el govern del PP per un govern progressista, però això no es pot fer a qualsevol preu ni a costa de qualsevol renúncia. Bernat Joan analitza quines condicions caldria per fer pactes de futur a les Balears, i quines serien les estratègies més adients per poder derrotar el PP. L'autor considera clau l'entesa prioritària de les forces sobiranistes d'esquerres com a bessó d'acords més amplis.

Sus Mallorca. Manifest de futur.
Tomeu Martí

La campanya SUS Mallorca, organitzada per l'Obra Cultural Balear, està concebuda com una activitat de conscienciació cívica i de participació popular que reculli l'esperit festiu i reivindicatiu de les diades per la llengua i l'autogovern fetes a Palma entre 1995 i 2005. Aquest Manifest de Futur vol convertir-se en una reflexió per al «dia després» del final de la campanya. Unes pàgines de combat, en definitiva, que no són conseqüència de cap calçada sinó fruit de l'anàlisi i de la reflexió; i amb un inequívoc objectiu didàctic.

 CINEMA

El jove Macià, a la gran pantalla

El coronel Macià
Josep Maria Forn

Acostumats a recordar Francesc Macià com el polític afable i carismàtic que va proclamar la República Catalana des del balcó de la Generalitat l'any 1931, *El coronel Macià* ens retrata un jove Macià, militar de l'exèrcit espanyol, que a partir de diversos fets greus contra la societat civil catalana, com l'assalt a la redacció del setmanari *¡Cu-Cut!*, fa un viratge ideològic important i pren consciència nacional fins a liderar l'independen-tisme.

El film està dirigit per Josep Maria Forn i compta amb intervencions com la d'Abel Folk, que fa el paper de l'Avi, a més d'intèrprets com Marta Marco, Molly Malcolm, Fèlix Pons, Lluís Soler, Toni Albà i Alfred Luchetti, entre molts d'altres. La pel·lícula s'ha gravat a 35 localitzacions diferents i aviat es podrà veure a Camprodon, Girona, Barcelona i Tarragona. Actualment el film ja es projecta a Lleida.

 WEB

Una pàgina amb criteri

Criteri
www.e-criteri.cat

Darrerament han aparegut moltes novetats a la xarxa però, sens dubte, una de les millors és Criteri, una pàgina web que fa gala d'excel·lents articles d'opinió i altres tipus de recursos, que tracta la realitat política, social i cultural des d'una òptica nacionalment desacomplexada, alhora que té ben clar que el referent nacional del nostre poble són els Països Catalans. La pàgina web té una interfície fresca, didàctica i àgil, fet pel qual Criteri esdevé un espai amè i còmplice amb el navegant, fins al punt que hi pot participar de manera activa.

Amb l'objectiu de generar il·lusió, teixir xarxa i establir complicitats, Criteri aplega articles, biografies i opinions de personalitats del món de la cultura i de la política. Compta també amb un aparador de recomanacions culturals, a més d'una secció de jocs. Criteri és una bona opció per a l'internauta. En definitiva, és una web de país.

 LLIBRES

Michelle, desde la cárcel a la presidencia de Chile

Elizabeth Subercaseaux i Malú Sierra
RBA

Aquesta biografia va ser realitzada quan Bachelet era encara ministra de Defensa de l'executiu de Ricardo Lagos. Com en la història de la societat catalana, els xilens i les xilenes també van veure estroncada la seva llibertat un 11 de setembre. Llavors, la jove estudiant Michelle Bachelet va perdre el pare, assassinat pels colpistes, a més de ser torturada. Va marxar a l'exili a l'antiga RDA i va iniciar un paper de compromís amb la seva gent que la va portar a ser la primera dona presidenta de Xile.

La irrupció de la dona en el catalanisme (1931-1936)

Arnau González i Vilalta Abadia de Montserrat

La caiguda de la monarquia borbònica i la consegüent etapa republicana van suposar un període d'alliberament i progrés per a les dones i el moviment feminista català. El 1934 s'aconseguí, després de molts anys de lluita i reivindicació, el reconeixement oficial del dret de sufragi per a les dones. Aquesta obra és un repàs històric d'una època de grans canvis, il·lusions i esperances, d'una etapa molt avançada al seu temps que només va poder ser derrotada per la sublevació feixista de 1936.

Género y desarrollo. El camino hacia la equidad

Marta Carballo de la Riva
Los Libros de la Catarata (Cyan)

Aquest manual té per objectiu fer conèixer les matèries més rellevants per al desenvolupament i la cooperació a partir de la integració segons la perspectiva de gènere. L'autora defensa el dret al desenvolupament i l'enllaça amb les reivindicacions de gènere com una sola unitat; així, promou el tractament de gènere en els programes i processos de desenvolupament posant èmfasi en l'apoderament de la dona. L'obra compta amb una àmplia font de recursos sobre el tema.

Una breve historia de la misoginia

Anna Caballé
Lumen

L'obra convida el lector a fer un recorregut pels judicis i desqualificacions que ha patit la dona al llarg dels segles només pel fet de ser dona. Des de la baixa edat mitjana al present més immediat, i des dels misogins medievals de més renom, com Jaume Roig i Francesc Eiximenis, als de l'actualitat. Aquest assaig compta amb tota mena de cites hostils contra la dona i permet entendre la realitat que ha tenyit de prejudicis i estereotips la vida de moltes dones. L'autora pretén mostrar el passat per no repetir-lo en el futur.

ELS MAQUIS VAN SER LA PUNTA DE L'ICEBERG DE LA RESISTÈNCIA ANTIFEIXISTA

Els maquis: lluitar, vèncer el feixisme i reinstaurar una república democràtica

La lluita de moltes persones va qüestionar sempre el dictador.

ESTHER RODRÍGUEZ
Guionista del documental *Els Maquis, la guerra silenciada*, de TV3

Aquestes paraules podrien resumir l'essència dels maquis als Països Catalans i a tot l'Estat espanyol, perquè la història d'aquest moviment guerriller és una història de voluntat i sacrifici. Al llarg de més de vint-i-cinc anys, plens d'alts i baixos i també de moltes baixes, es calcula que unes 10.000 persones van proposar-se recordar que, malgrat que s'havia perdut la guerra, l'esperança de recuperar la democràcia i derrocar el feixisme encara existia. I per aconseguir-ho, en moltes ocasions van optar per agafar les armes.

El moviment guerriller va significar l'oposició més seriosa al franquisme i va viure bàsicament tres etapes de diferent naturalesa i context, però amb un objectiu comú: la derrota dels règims dictatorials. D'una banda, el final de la Guerra Civil espanyola —l'abril de 1939— i, de l'altra, l'inici de la invasió de l'Estat francès per part de l'exèrcit alemany —el maig de 1940, en el marc de la Segona Guerra Mundial— van provocar que molts dels combatents republicans que s'havien vist forçats a exiliar-se a l'Estat francès s'aboquessin a la lluita armada contra el nazisme. Aquí es va començar a forjar per a ells el terme *maquis*, una paraula que té el seu origen en el mot cors *macchia* i que designa les zones més agrestes de la Mediterrània, allà on hi ha matolls i sotabosc per poder-se amagar. Després, esdevindria sinònim de resistència, perquè els maquis van construir la seva quotidianitat amb les regles de la doble vida.

A l'Estat francès, treballaven en explotacions fores-

↑ Membres dels maquis durant l'ocupació nazi de l'Estat francès l'any 1944.

tals o en altres oficis diversos, mentre contribuïen decisivament a organitzar la Resistència francesa, i una de les principals missions que van assumir va ser la de gestionar la sortida d'aquells que eren perseguits tant a l'Estat francès com a l'Alemanya nazi.

El Front Nacional de Catalunya i en especial el seu fundador, Joan Cornudella, van tenir un pes decisiu en la creació d'aquestes xarxes d'evasió, que van permetre que 7.000 persones salvesin la vida. Després, el paper dels maquis, que venien curts d'una guerra civil, va ser fonamental a l'hora de l'alliberament de l'Estat francès. La previsible victòria de les forces aliades en la contesa mundial va donar alè a aquests combatents, que van centrar-se llavors en l'alliberament del seu propi país. La tardor de 1944, a pocs mesos de donar per acabada la Segona Guerra Mundial, uns 3.000 guerri-

llers espanyols i catalans van dur a terme una operació que, començant amb l'ocupació de la Vall d'Aran, volia recuperar pam a pam tot el territori de l'Estat. Però la mala planificació, el suport nul de les forces aliades i la superioritat de l'exèrcit franquista van frustrar aquell intent de reconquesta, que molts van qualificar més tard de temerari i que va fer paleses les diferències, cada cop més irreconciliables, entre les diverses ideologies que integraven el moviment guerriller. Després d'aquella tardor de 1944, començaria una nova etapa. Les potències vencedores del conflicte mundial van deixar clar que no tenien gaires intencions d'esforçar-se a derrocar el règim franquista i, tot i que frustrats, aquells combatents republicans van decidir intentar-ho tots sols. Sota la bandera del comunisme i l'anarquisme es van disseminar partides guerrilleres per l'àm-

bit rural de tot l'estat i l'AGLA, l'Agrupació Guerrillera de Llevant-Aragó, en va ser una de les més actives. Però l'atomització de les forces, la col·lisió de les diferents estratègies, la repressió violenta i la manca de suport internacional van posar fi al somni de veure un nou país lliure del dictat feixista. Molts guerrillers van morir, en lluita o executats; d'altres es van lliurar o van delatar els seus companys; alguns van desertar el territori, d'altres van ser «depurats» i d'altres, finalment, van tornar a un Estat francès que els arrecrava però que els recordava amb amargor la seva derrota.

El moviment guerriller es va anar debilitant progressivament en un país que a la dècada dels cinquanta empenia un nou rumb i només uns quants llibertaris irreductibles, com Josep Lluís Faceries, Marcel·lí Massana o Quico Sabaté, van mantenir viu l'esperit combatent als Països Cata-

lans fins que el 1963, amb la mort de Ramon Vila Capdevila, «Caracremada», es va acabar de silenciar una guerra que, per a tots aquests homes, encara no s'havia perdut.

Franco era allà. Tots sabem qui va ser i què va fer, el que nosaltres volíem fer i no vam poder fer.

Segurament qualsevol d'ells podria haver pronunciat aquestes paraules. Va ser la Blanca qui ho va fer, una dona que, cinquanta anys després, encara es fa anomenar pel sobrenom. I encara es guarda d'explicar coses.

ELS LLIBRES

Els maquis

Esther Rodríguez
Cossetània

Maquis a Catalunya

Ferran Sánchez Agustí
Pagès Editors

Festa d'Esquerra 2007.

Diumenge, 15 d'abril.

Parc de la Devesa.

Girona.

**de les 11 del matí
a les 5 de la tarda.**

espai esquerra

Dinar popular

Acte polític

Josep-Lluís Carod-Rovira

Joan Puigcercós

espai infantil

Durant tot el dia
guarderia, jocs per
a infants, rocòdrom
i tallers diversos.

espai cultura popular

Durant tot el dia grups
de cultura popular
d'arreu dels Països
Catalans.

espai catalunya social

Conferències.

Fira d'entitats culturals,
sindicals, socials
i mediambientals.

Totes les activitats són gratuïtes, excepte el dinar popular (11 euros). Venda de tiquets fins al 10 d'abril:
Barcelona 933 171 218 Regió Metropolitana de Barcelona Baix Llobregat 932 737 066 Barcelonès
Nord 802 372 704 Maresme 937 414 001 Vallès Occidental 937 271 144 Vallès Oriental 938 614 141
Girona 972 202 222 Camp de Tarragona 977 342 854 Ebre 977 705 521 Anoia 938 050 018 Bages
i Solsonès 938 726 332 Osona 938 895 608 Berguedà 938 210 903 Lleida 973 278 343 Alt Pirineu
939 378 685 Illes Balears i Pitiuses 971 728 826 País Valencià 963 510 408 Catalunya Nord 04 88
506 805 Penedès 938 180 576

☎ informació 934 536 005 esquerra.cat

esquerra

L'ENTITAT

L'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC) neix a Mallorca l'any 2004 impulsada pel Forum Musicae, centre de dinamització dels ensenyaments musicals a les Balears, amb la intenció de consolidar-se com a agent cultural que aplega joves de 18 a 26 anys dels Països Catalans, que donen a conèixer al món el nostre patrimoni cultural, les nostres músiques, que parlen d'allò que fórem i d'allò que som, i contribueixen al diàleg i a la diversitat des del respecte.

Des de l'any 2006 començà a col·laborar amb el Forum Musicae, entitat titular de l'orquestra, la Universitat Catalana d'Estiu. Fruit d'aquesta col·laboració es crea un secretariat permanent a Barcelona i s'estableix la seu de l'OJIPC al Centre Pau Casals, a Prada de Conflent, a la Catalunya Nord, on l'orquestra celebra els encontres de treball anuals i d'on surt a realitzar els diferents concerts de la temporada.

L'OJIPC cobreix la seva plantilla de músics seguint criteris d'equilibri territorial, mitjançant proves d'accés anuals en els diferents territoris.

Una de les principals raons de l'existència de l'OJIPC és la recuperació i projecció del nostre patrimoni musical. En aquest sentit, i sota la supervisió de musicòlegs especialistes dels diferents territoris i del mateix Salvador Brotons, director de l'OJIPC, se centren els esforços en la recuperació d'obres dels nostres compositors, i s'hi dedica sempre una part del programa. El compromís amb la llengua i la cultura que uneix els nostres països, la profunda convicció de la necessitat de l'existència d'aquest projecte com a espai de confluència, relació, i projecció de tots els que formam part d'aquest àmbit cultural comú indiscutible i, per damunt de tot, la música, que ens fa esdevenir universals, són els pilars sobre els quals es fonamenta aquesta orquestra.

[www.mallorcaweb.net/
forummusicae/ojipc3.htm](http://www.mallorcaweb.net/forummusicae/ojipc3.htm)

L'ORQUESTRA MÉS NACIONAL

Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans

Magdalena González

«És indispensable que la societat prengui la iniciativa i des de tots els àmbits es materialitzin realitats com aquesta»

□ MARGALIDA SEGUÍ

Quina és la teva experiència com a fundadora de l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC)?

Apassionant, extraordinària i en alguns moments difícil, però d'una satisfacció personal que compensa tots els esforços que s'han dut a terme. El millor són els vincles i complicitats establerts en aquests anys de treball entre persones i entitats dels diferents territoris, i el coneixement de les diferents realitats que formen la nació.

Quins precedents té aquesta iniciativa?

En el camp musical és una iniciativa pionera i valenta que omple un buit que fa massa temps que ningú no s'atrevia a emplenar, ni tan sols les institucions.

És indispensable que la societat prengui la iniciativa, que des de tots els àmbits es materialitzin realitats com aquesta. La realitat social s'ha d'avançar a la política i això és el que intentem fer amb l'orquestra.

Quina cultura musical tenim als Països Catalans?

S'ha avançat molt. Hi ha prou iniciatives interessants en el camp de la recuperació del nostre patrimoni

però, evidentment, s'ha de fer molt més. Encara hi ha massa descobriment del nostre passat.

Com fomenta l'Orquestra els vincles entre els Països Catalans?

Un dels pilars sobre els quals es fonamenta l'OJIPC és el de ser un element de cohesió cultural, ser una plataforma real que contribueixi a la vertebració de tots els territoris de l'àmbit cultural català. Vol desvetllar aquest sentiment de pertinença a una mateixa cultura. Això es fa palès en els encontres anuals de l'orquestra, a Prada de Conflent, quan en una conversa es troben un jove de l'Alguer, un de la Franja i un del País Valencià (i desitjo enormement que, des d'enguany, un del Carxe, la zona valenciana de Múrcia!).

L'OJIPC no és una orquestra més. És un projecte que va més enllà del que és estrictament musical.

Com us han rebut als diferents països?

Evidentment tenim suport institucional, si no no hauríem arribat fins aquí. Ara bé, és indispensable ampliar el ventall de suports.

Quines actuacions teniu previstes? Projectes de futur?

Un altre dels objectius de l'OJIPC

és la recuperació del patrimoni musical català, que resta en l'oblit injustament. Aquesta recuperació passa per tot el cercle, la investigació de les fonts, la revisió de les obres, l'edició i l'enregistrament.

L'any 2006 hem recuperat l'obra simfònica del català Enric Morera i del valencià Manuel Palau. Aquest any 2007 el dedicam a la compositora del País Valencià Matilde Salvador i al català Jaume Pahissa. Paral·lelament, estam treballant intensament en la recuperació del patrimoni musical que va quedar a l'exili, a Mèxic, del compositor mallorquí Baltasar Samper, a qui dedicarem la temporada 2008.

Els propers concerts estan previstos per al proper 24 d'agost a l'Abadia de Sant Miquel de Cuixà, a Prada de Conflent, i per al 25 d'agost al Palau dels Reis de Mallorca, a Perpinyà.

PERFIL

Magdalena González i Crespi
Ciutat de Mallorca, 1960

Pedagoga musical. Mestra.

Presidenta de Forum Musicae.

Fundadora de l'Orquestra

de Joves Intèrprets dels Països Catalans (PPCC).